

Themafiche

Gemeenschapsmodellen

Een model is een intellectuele-eigendomsrecht dat de verschijningsvorm van een voortbrengsel beschermt. Verordening nr. 6/2002¹ heeft de Europese Unie een eigen beschermingsstelsel gegeven door het gemeenschapsmodel in het leven te roepen.

Het gemeenschapsmodel vormt een eenheid en heeft dezelfde rechtsgevolgen in de gehele Europese Unie. Aldus verleent het aan de houder ervan op het grondgebied van de Unie het uitsluitende recht om het te gebruiken en om derden aan wie hij daartoe geen toestemming heeft gegeven, te beletten het te gebruiken. De beschermingsduur bedraagt vijf jaar en kan tot maximaal 25 jaar worden verlengd.

Gemeenschapsmodellen worden ingeschreven door het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), dat tevens bevoegd is om kennis te nemen van vorderingen tot nietigverklaring van ingeschreven gemeenschapsmodellen. Tegen de beslissingen van het EUIPO kan beroep worden ingesteld bij de kamers van beroep van het EUIPO. Het Gerecht van de Europese Unie neemt kennis van beroepen tot vernietiging van de beslissingen van deze kamers van beroep. Tegen de beslissingen van het Gerecht kan hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof; deze hogere voorziening is onderworpen aan een toelatingsprocedure. Bovendien kan, op nationaal niveau, bij een rechtbank voor het gemeenschapsmodel de nietigverklaring van een ingeschreven gemeenschapsmodel worden gevorderd in het kader van een reconventionele vordering in een inbreukprocedure.

Voorts voorziet verordening nr. 6/2002 ook in de bescherming van niet-ingeschreven gemeenschapsmodellen. Zij worden beschermd gedurende een periode van drie jaar vanaf de openbaarmaking ervan in de Europese Unie.

Deze themafiche biedt een overzicht van de rechtspraak op het gebied van gemeenschapsmodellen.

¹ Verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende gemeenschapsmodellen (PB 2002, L 3, blz. 1).

INHOUDSOPGAVE²

I. BESCHERMINGSVOORWAARDEN EN NIETIGHEIDSGRONDEN	3
1. Definitie van het model.....	3
a) Voorwaarde betreffende de afbeelding van het model.....	3
b) Zichtbaarheidsvoorwaarde.....	4
c) Begrip „voortbrengsel” en draagwijdte van de beschrijving.....	5
2. Nieuwheid.....	6
3. Eigen karakter.....	7
a) Beoordelingscriteria.....	7
b) Bedrijfstak van het betrokken voortbrengsel.....	10
c) Geïnformeerde gebruiker.....	12
d) Mate van vrijheid van de ontwerper.....	14
e) Algemene indruk.....	17
4. Openbaarmaking.....	18
a) Beoordelingscriteria.....	18
b) Vermoeden van openbaarmaking.....	20
c) Bewijs van de openbaarmaking.....	21
d) Respijtermijn.....	24
5. Model dat een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel vormt.....	25
a) Beschermingsvoorwaarden.....	25
b) Reparatie van een samengesteld voortbrengsel.....	28
6. Modellen die bepaald zijn door hun technische functie en modellen van verbindingen.....	29
7. Strijdigheid met een ouder model.....	33
8. Gebruik van een onderscheidend teken in een later model.....	35
9. Gebruik zonder toestemming van een auteursrechtelijk beschermd werk.....	37
II. AAN HET MODEL VERBONDEN RECHTEN	39
1. Houder van het model.....	39
2. Rechtsgevolgen van het model.....	40
III. PROCEDURE EN GESCHILLEN	44
1. Inschrijvingsaanvraag en -procedure – Referentiedatum voor het onderzoek.....	44
2. Vordering tot nietigverklaring en nietigheidsprocedure.....	45
a) Ontvankelijkheid van de vordering tot nietigverklaring.....	45
b) Voorwerp van de vordering tot nietigverklaring.....	46
c) Omvang van het onderzoek van de vordering tot nietigverklaring.....	46
d) Niet tijdig overgelegde bewijzen.....	48
e) Handhaving in gewijzigde vorm.....	49
3. Beroep bij de Unierechter – Omvang van de rechterlijke toetsing.....	50

² Deze inhoudsopgave volgt in hoofdlijnen de structuur van de rubriek Gemeenschapsmodellen van het Repertorium van de rechtspraak.

I. Beschermingsvoorwaarden en nietigheidsgronden

1. Definitie van het model

a) Voorwaarde betreffende de afbeelding van het model

- [Arrest van 5 juli 2018, Mast-Jägermeister/EUIPO \(C-217/17 P, EU:C:2018:534\)](#)³

Mast-Jägermeister SE heeft aanvragen tot inschrijving van twee gemeenschapsmodellen ingediend. De bescherming werd gevraagd voor „bekers”, maar de ingediende afbeeldingen toonden een beker en een fles.

Het EUIPO heeft zich op het standpunt gesteld dat aan die aanvragen geen indieningsdatum kon worden toegekend, omdat op basis van de afbeeldingen van die modellen niet kon worden vastgesteld of om bescherming werd verzocht voor de beker, voor de fles of voor een combinatie van beide. Het Gerecht heeft het beroep tegen die beslissing verworpen.

Het Hof wijst de hogere voorziening af en oordeelt dat de afbeelding van het model in de inschrijvingsaanvraag het mogelijk moet maken het voorwerp waarvoor bescherming wordt gevraagd, duidelijk te identificeren.

Om te beginnen vloeit deze slotsom voort uit de analyse van de bewoordingen van artikel 36, lid 1, onder c), van verordening nr. 6/2002, die luiden dat de aanvraag tot inschrijving van een model „een voor reproductie geschikte afbeelding van het model” moet bevatten. Het begrip „afbeelding” slaat zelf ook op de herkenbaarheid van het model. Bovendien preciseert artikel 4, lid 1, onder e), van verordening nr. 2245/2002, zonder materiële vereisten toe te voegen aan het in artikel 36, lid 1, onder c), van verordening nr. 6/2002 gestelde vereiste, met name dat de kwaliteit van de afbeelding het mogelijk moet maken om alle details van datgene waarvoor bescherming wordt gevraagd, duidelijk te onderscheiden.

Vervolgens wordt deze letterlijke uitlegging bevestigd door de teleologische uitlegging van artikel 36, lid 1, onder c), van verordening nr. 6/2002, dat moet bijdragen tot de goede werking van het inschrijvingssysteem van modellen. Zo heeft het vereiste van grafische voorstelling inzonderheid ten doel het model zelf af te bakenen om aldus te bepalen wat precies de bescherming is die het ingeschreven model de houder ervan verleent.

Dienaangaande merkt het Hof op dat de inschrijving van een model in een openbaar register tot doel heeft om het toegankelijk te maken voor de bevoegde autoriteiten en voor het publiek, met name voor de marktdeelnemers. De bevoegde autoriteiten moeten zich een duidelijk en nauwkeurig beeld kunnen vormen van de aard van de elementen die een model vormen, teneinde te kunnen voldoen aan hun verplichtingen met betrekking tot het vooronderzoek van de inschrijvingsaanvragen, de publicatie en de instandhouding van een adequaat en nauwkeurig modellenregister. Verder moeten de marktdeelnemers zich ervan kunnen vergewissen welke inschrijvingen precies zijn verricht of welke aanvragen hun feitelijke of potentiële concurrenten precies hebben ingediend, en moeten zij aldus relevante informatie over de rechten van derden

³ Zie ook arrest van 9 februari 2017, [Mast-Jägermeister/EUIPO \(Bekers\)](#) (T-16/16, EU:T:2017:68).

kunnen ontvangen. Een dergelijk vereiste dient ter verzekering van de rechtszekerheid van derden.

Bovendien rechtvaardigt het feit dat de indieningsdatum leidt tot een voorrangrecht, als zodanig dat een afbeelding van het aangevraagde model zonder onnauwkeurigheden wordt vereist. Een onnauwkeurige inschrijvingsaanvraag brengt immers het risico mee dat de verleende voorrang leidt tot buitensporige bescherming van een model waarvan het voorwerp waarvoor aanspraak op bescherming wordt gemaakt, niet duidelijk is aangeduid.

Aangaande de contextuele analyse merkt het Hof tot slot op dat artikel 12, lid 2, van verordening nr. 2245/2002 bepaalt dat een correctie van de inschrijvingsaanvraag geen invloed mag hebben op de afbeelding van het model in kwestie. Dit impliceert noodzakelijkerwijze dat de inschrijvingsaanvraag, vooraleer een indieningsdatum te kunnen verkrijgen, een afbeelding moet bevatten die het mogelijk maakt om datgene waarvoor bescherming wordt gevraagd te identificeren.

Bijgevolg moet de afbeelding van een model waarvoor om inschrijving wordt verzocht, het mogelijk maken om dit model duidelijk te identificeren. Uit artikel 46, lid 2, van verordening nr. 6/2002 volgt dat een aanvraag die gebreken bevat die verband houden met de vereisten van artikel 36, lid 1, van deze verordening en die niet binnen de voorgeschreven termijn zijn opgeheven, niet als een gemeenschapsmodelaanvraag wordt behandeld en dat aan die aanvraag bijgevolg geen datum van indiening wordt toegekend.

b) Zichtbaarheidsvoorwaarde

- [Arrest van 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions en EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P en C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁴

Easy Sanitary Solutions BV was houdster van een gemeenschapsmodel dat een doucheafvoergoot weergaf. I-Drain, rechtsvoorgangster van Group Nivelles NV, heeft bij het EUIPO een vordering tot nietigverklaring van het litigieuze model ingediend, die met name was gebaseerd op het ontbreken van nieuwheid. De kamer van beroep van het EUIPO heeft geoordeeld dat het litigieuze model nieuw was. Deze beslissing is door het Gerecht vernietigd.

Het Hof wijst de door Easy Sanitary Solutions en het EUIPO ingestelde hogere voorzieningen af. Het is van oordeel dat het feit dat een kenmerk van een model zichtbaar is, een wezenlijke voorwaarde vormt om in aanmerking te komen voor bescherming.

Het Hof benadrukt dat de verzoeker in de nietigheidsprocedure, wanneer hij zich beroept op de nietigheidsgrond van artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002, de bewijselementen dient over te leggen waaruit blijkt dat het litigieuze model niet voldoet aan de in de artikelen 4 tot en met 9 van deze verordening vastgestelde voorwaarden.

Bovendien moet bij de beoordeling van de nieuwheid van een model worden uitgegaan van een of meer precieze, individueel beschouwde, welbepaalde en omschreven modellen binnen het geheel van eerder voor het publiek beschikbaar gestelde modellen.

⁴ Zie ook de rubrieken „I. 2. Nieuwheid” en „I. 4. a. Openbaarmaking – Beoordelingscriteria”, alsook het arrest van 13 mei 2015, [Group Nivelles/BHIM – Easy Sanitary Solutions \(Doucheafvoergoot\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

Dienaangaande zij erop gewezen dat een model in artikel 3, onder a), van verordening nr. 6/2002 wordt gedefinieerd als „de verschijningsvorm van een voortbrengsel of een deel ervan, die wordt afgeleid uit de kenmerken van met name de lijnen, de omtrek, de kleuren, de vorm, de textuur en/of de materialen van het voortbrengsel zelf en/of de versiering ervan”. Hieruit volgt dat, in de regeling waarin genoemde verordening voorziet, de verschijningsvorm het doorslaggevende element is.

Dat een kenmerk van een model zichtbaar is, vormt dan ook een wezenlijke voorwaarde om in aanmerking te komen voor bescherming. Aldus staat in overweging 12 van verordening nr. 6/2002 te lezen dat modellenbescherming zich niet dient uit te strekken tot die onderdelen die bij normaal gebruik van een voortbrengsel niet zichtbaar zijn, noch tot die kenmerken van een dergelijk onderdeel die onzichtbaar zijn wanneer dat onderdeel op zijn plaats is aangebracht, en dat met deze kenmerken dus geen rekening mag worden gehouden bij de beoordeling of andere kenmerken van het model aan de vereisten voor bescherming voldoen.

Uit de voorgaande overwegingen volgt dat het van wezenlijk belang is, dat de instanties van het Bureau over een afbeelding van het oudere model beschikken die het mogelijk maakt om de verschijningsvorm van het voortbrengsel waarin het model is verwerkt te vatten en die hen in staat stelt om met precisie en zekerheid te bepalen om welk ouder model het gaat, teneinde de nieuwheid en het eigen karakter van het betwiste model te beoordelen.

Aldus moet de verzoeker in de nietigheidsprocedure bij het Bureau het model waarvan wordt beweerd dat het om een ouder model gaat, nauwkeurig en volledig aanduiden en weergeven, en aldus het bewijs leveren dat het betwiste model niet geldig kan worden ingeschreven.

c) Begrip „voortbrengsel” en draagwijdte van de beschrijving

- [Arrest van 13 juni 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can \(Blikken\) \(T-9/15, EU:T:2017:386\)](#)

Ball Beverage Packaging Europe Ltd was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het EUIPO ingeschreven model dat blikken weergeeft. De nietigheidsafdeling heeft de door Crown Hellas Can SA ingestelde vordering tot nietigverklaring van dit model afgewezen. Deze beslissing werd evenwel vernietigd door de kamer van beroep, die genoemd model nietig heeft verklaard op grond dat het geen eigen karakter had, zonder zich evenwel uit te spreken over de nieuwheid.

In het kader van een beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep, dat het Gerecht verwerpt, brengt het Gerecht nuttige verduidelijkingen aan met betrekking tot de aard van de inschrijvingsprocedure voor gemeenschapsmodellen, het begrip „voortbrengsel” in de zin van artikel 3, onder a), van verordening nr. 6/2002 en de draagwijdte van de beschrijving van het litigieuze model in de inschrijvingsaanvraag overeenkomstig artikel 36, lid 3, onder a), van die verordening.

Allereerst merkt het Gerecht op dat, aangezien de omschrijving van het voorwerp van de bescherming van het litigieuze model deel uitmaakt van het onderzoek ten gronde van de inschrijving van dit model, een mogelijke stellingname van het EUIPO over deze vraag tijdens de inschrijvingsprocedure, de kamer van beroep niet kan binden, omdat de controle door het EUIPO tijdens deze inschrijvingsprocedure in wezen formeel en snel is.

Vervolgens wijst het Gerecht de grief af dat de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat het litigieuze model, namelijk de afbeelding van drie blikken van verschillende formaten, geen voortbrengsel was in de zin van artikel 3, onder a), van verordening nr. 6/2002. In dit verband merkt het Gerecht op dat een model slechts op één voorwerp betrekking kan hebben, aangezien dat artikel uitdrukkelijk de verschijningsvorm van „een voortbrengsel” vermeldt. Bovendien, verduidelijkt het, kan een set goederen „een voortbrengsel” in de zin van de voornoemde bepaling vormen indien deze esthetisch op elkaar zijn afgestemd, functioneel verband met elkaar houden en gewoonlijk als één product in de handel worden gebracht. Derhalve is het Gerecht in casu van oordeel dat de drie in het litigieuze model afgebeelde blikken kennelijk geen gemeenschappelijke functie vervullen in die zin dat zij geen functie vervullen die niet door elk ervan afzonderlijk kan worden vervuld, zoals bijvoorbeeld het geval is voor tafelcouverts of een schaakbord en schaakstukken.

Ten slotte merkt het Gerecht op dat de beschrijving die eventueel is opgenomen in de inschrijvingsaanvraag, niet van invloed mag zijn op overwegingen ten gronde aangaande de nieuwheid of het eigen karakter van het model in kwestie. Volgens het Gerecht mag deze beschrijving evenmin van invloed zijn op de vraag wat het voorwerp van de bescherming van het betrokken model is, welke vraag ontegenzeggelijk verband houdt met de beoordelingen van de nieuwheid of het eigen karakter.

2. Nieuwheid

- [Arrest van 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions en EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P en C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁵

In dit arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet⁶, merkt het Hof in hogere voorziening op dat artikel 5, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002 de nieuwheid van een model niet afhankelijk stelt van de voortbrengselen waarin het kan worden verwerkt of waarop het kan worden toegepast. Verder omvat, volgens artikel 10, lid 1, van verordening nr. 6/2002, de door een gemeenschapsmodel verleende bescherming „elk model” dat bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt.

Bovendien volgt uit zowel artikel 36, lid 6, als artikel 19, lid 1, van verordening nr. 6/2002 dat een ingeschreven gemeenschapsmodel aan de houder ervan het uitsluitende recht verleent om voor alle types van voortbrengselen – en niet alleen voor het voortbrengsel dat in de inschrijvingsaanvraag is opgegeven – het betrokken model te gebruiken.

Bijgevolg kan een gemeenschapsmodel niet als nieuw worden beschouwd indien een identiek model voor het publiek beschikbaar is gesteld, ook al zou dit oudere model worden verwerkt in of toegepast op een ander voortbrengsel. Het feit dat de bescherming die aan een model wordt verleend, niet beperkt is tot de voortbrengselen waarin het zal worden verwerkt of waarop het zal worden toegepast, impliceert immers noodzakelijkerwijs dat de beoordeling van de nieuwheid van een model evenmin mag worden beperkt tot louter die voortbrengselen.

⁵ Zie ook de rubrieken „l. 1. b. Definitie van het model – Zichtbaarheidsvoorwaarde” en „l. 4. a. Openbaarmaking – Beoordelingscriteria”, alsook het arrest van 13 mei 2015, [Group Nivelles/BHIM – Easy Sanitary Solutions \(Doucheafvoergoot\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

⁶ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil rubriek „l. 1. b. Definitie van het model – Zichtbaarheidsvoorwaarde”, blz. 3.

- [Arrest van 6 juni 2013, Kastenholz/BHIM – Qwatchme \(Horlogewijzerplaten\) \(T-68/11, EU:T:2013:298\)](#)⁷

Qwatchme A/S was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodel dat horlogewijzerplaten weergeeft. De kamer van beroep heeft de beslissing van de nietigheidsafdeling bevestigd en de door Erich Kastenholz ingestelde vordering tot nietigverklaring afgewezen op grond dat het litigieuze model, wegens verschillen tussen de schijven, wel degelijk verschilde van de oudere modellen.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep en oordeelt dat de conflicterende modellen niet identiek zijn, omdat de kenmerken ervan niet enkel in onbelangrijke details verschillen.

Dit arrest heeft met name betrekking op de vereisten van nieuwheid en eigen karakter waarvan de bescherming van gemeenschapsmodellen afhangt. Het Gerecht stelt dat blijkens artikel 5, lid 2, van verordening nr. 6/2002 twee modellen worden geacht identiek te zijn indien de kenmerken ervan slechts verschillen in onbelangrijke details, te weten details die niet onmiddellijk waarneembaar zullen zijn en waardoor er dus geen verschillen, zelfs geen geringe, tussen die modellen zullen ontstaan.

A contrario dient bij de beoordeling van de nieuwheid van een model te worden onderzocht of er tussen de conflicterende modellen verschillen bestaan die niet onbelangrijk zijn, ook al zijn deze gering. Op dit punt oordeelt het Gerecht dat de bewoordingen van artikel 6 van verordening nr. 6/2002 verder gaan dan die van artikel 5 van deze verordening. Aldus is het mogelijk dat de in het kader van laatstgenoemd artikel vastgestelde verschillen tussen de conflicterende modellen, vooral wanneer zij gering zijn, niet volstaan om bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk te wekken in de zin van artikel 6 van deze verordening. In dit geval kan het litigieuze model nieuw worden geacht in de zin van artikel 5 van verordening nr. 6/2002, maar zal het niet worden geacht een eigen karakter te hebben in de zin van artikel 6 van deze verordening.

Daar de voorwaarde van laatstgenoemd artikel verder gaat dan die van artikel 5 van verordening nr. 6/2002, kan daarentegen een andere algemene indruk bij de geïnformeerde gebruiker in de zin van artikel 6 enkel gebaseerd zijn op het bestaan van objectieve verschillen tussen de conflicterende modellen. Die verschillen moeten dus volstaan om te voldoen aan de voorwaarde van nieuwheid van artikel 5 van verordening nr. 6/2002.

3. Eigen karakter

a) Beoordelingscriteria

- [Arrest van 19 juni 2014, Karen Millen Fashions \(C-345/13, EU:C:2014:2013\)](#)

Karen Millen Fashions Ltd heeft een gestreepte blouse en een zwarte gebreide top ontworpen en in Ierland op de markt gebracht. Dunnes Stores en Dunnes Stores (Limerick) Ltd kochten

⁷ De hogere voorziening tegen dat arrest is afgewezen bij beschikking van 17 juli 2014, [Kastenholz/BHIM](#) (C-435/13 P, niet gepubliceerd, EU:C:2014:2124).

exemplaren van deze kledingstukken, waarna zij die kledingstukken buiten Ierland deden namaken en in hun Ierse winkels aanboden. Karen Miller Fashions stelde een vordering in, waarbij zij stelde houdster te zijn van niet-ingeschreven gemeenschapsmodellen met betrekking tot deze kledingstukken. Deze vordering strekte met name tot een verbod van gebruik van deze modellen door Dunnes, en tot schadevergoeding. De Supreme Court (hoogste rechterlijke instantie, Ierland), waarbij het geding aanhangig was gemaakt, heeft het Hof prejudiciële vragen gesteld betreffende de beoordeling van het eigen karakter van een gemeenschapsmodel.

Het Hof verklaart voor recht dat artikel 6 van verordening nr. 6/2002 aldus moet worden uitgelegd dat een model slechts kan worden geacht een eigen karakter te hebben indien de algemene indruk die dat model bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij diezelfde gebruiker wordt gewekt niet door een combinatie van afzonderlijke kenmerken van meerdere oudere modellen, maar door een of meer individueel beschouwde oudere modellen.

Daar wordt verwezen naar de algemene indruk die bij de geïnformeerde gebruiker wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld, moet dit artikel 6 immers aldus worden uitgelegd dat bij de beoordeling van het eigen karakter van een model moet worden uitgegaan van een of meer precieze, individueel beschouwde, welbepaalde en omschreven modellen binnen het geheel van eerder voor het publiek beschikbaar gestelde modellen.

- [Arrest van 21 november 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/BHIM – Wenf International Advisers \(Kurkentrekker\) \(T-337/12, EU:T:2013:601\)](#)

El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL, was houdster van een gemeenschapsmodel dat een kurkentrekker weergaf. Wenf International Advisers Ltd heeft een vordering tot nietigverklaring van dit model ingesteld, met name op grond dat het geen eigen karakter had. Het BHIM [thans EUIPO] wees de vordering tot nietigverklaring toe.

Het Gerecht verwerpt het beroep en merkt op dat het eigen karakter van een model overeenkomstig artikel 6 van verordening nr. 6/2002 wordt beoordeeld aan de hand van een vergelijking van de algemene indrukken die de conflicterende modellen bij de geïnformeerde gebruiker wekken, waarbij rekening wordt gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper. Bijgevolg kan bij de beoordeling van het eigen karakter van een model geen rekening worden gehouden met het criterium inzake de beweerdelijk in het litigieuze model opgeloste nadelen of diverse gebruiksmoeilijkheden van het oudere model. Overigens heeft het modellenrecht, zoals blijkt uit de artikelen 1 en 3 van verordening nr. 6/2002, tot doel de verschijningsvorm van een voortbrengsel te beschermen en niet het uitdenken van de gebruiks- of werkingswijzen ervan.

- [Arrest van 16 juni 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno \(Tafellamp\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)^{8 9}

Op 16 juli 2014 heeft Davide Groppi Srl bij het EUIPO de inschrijving aangevraagd van een gemeenschapsmodel dat een tafellamp weergeeft. Na de inschrijving van het model heeft Viabizzuno Srl een vordering tot nietigverklaring ingediend. Ter ondersteuning daarvan beriep zij zich op artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002¹⁰, gelezen in samenhang met artikel 6 van deze verordening¹¹, waarbij de aangevoerde nietigheidsgrond betrekking had op een ouder model van 22 september 2011. Dit oudere model is op 30 oktober 2018 nietig verklaard.

Op 22 november 2018 heeft de nietigheidsafdeling het model van Davide Groppi nietig verklaard omdat dit model geen eigen karakter in de zin van artikel 6 van verordening nr. 6/2002 heeft. De kamer van beroep heeft deze beslissing bevestigd en heeft geoordeeld dat de omstandigheid dat het oudere model nietig was verklaard, irrelevant was omdat het enkel van belang was of dat model openbaar was gemaakt.

Het Gerecht verwerpt het door Davide Groppi ingestelde beroep tot vernietiging van de beslissing van de kamer van beroep. Voor het eerst beklemtoont het Gerecht dat er geen gevolgen verbonden zijn aan het feit dat een model dat wordt aangevoerd ter ondersteuning van een op artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002 gebaseerde vordering tot nietigverklaring van een ander model, in de loop van de administratieve procedure nietig wordt verklaard. Daarnaast verduidelijkt het Gerecht in welke mate bij het onderzoek van een op die bepaling gebaseerde nietigheidsgrond betekenis toekomt aan de aard van de voortbrengselen waarin de modellen worden verwerkt.

Het Gerecht benadrukt dat de omstandigheid dat het oudere model nietig is verklaard, irrelevant is wanneer het openbaar is gemaakt. Artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002 beoogt namelijk te voorkomen dat modellen worden ingeschreven die niet voldoen aan de voorwaarden waaronder de bescherming ervan gerechtvaardigd is – met name de voorwaarde dat het model in kwestie een „eigen karakter” heeft in de zin van artikel 6 van die verordening – en strekt niet ertoe een ouder model te beschermen. In dit verband herinnert het Gerecht eraan dat de nietigheidsgronden van artikel 25, lid 1, onder b), van die verordening in beginsel door eenieder kunnen worden ingeroepen en niet tot doel hebben een ouder recht te beschermen ten behoeve van uitsluitend de houder van dat recht, waarvan de nietigverklaring tot gevolg zou hebben dat de tegen het jongere gemeenschapsmodel ingestelde nietigheidsprocedure zonder voorwerp raakt. Wat meer in het bijzonder het criterium voor de beoordeling van het eigen karakter van een model krachtens artikel 25, lid 1, onder b), en artikel 6 van verordening nr. 6/2002 betreft, onderstreept het Gerecht dat dit criterium blijkens

⁸ De hogere voorziening tegen dit arrest is niet toegelaten (beschikking van 26 november 2021, [Davide Groppi/EUIPO](#), C-490/21 P, niet gepubliceerd, EU:C:2021:968).

⁹ Zie ook rubriek „I. 3. b. Eigen karakter – Bedrijfstak van het betrokken voortbrengsel”.

¹⁰ Overeenkomstig artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002, zoals gewijzigd, kan een gemeenschapsmodel slechts nietig worden verklaard wanneer het niet beantwoordt aan de voorwaarden van de artikelen 4 tot en met 9.

¹¹ Artikel 6 („Eigen karakter”) van verordening nr. 6/2002 bepaalt in lid 1, onder b), dat een model wordt geacht een eigen karakter te hebben indien de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld vóór de datum van indiening van de aanvraag om inschrijving of, wanneer aanspraak op voorrang wordt gemaakt, vóór de datum van voorrang. Voorts wordt in artikel 6, lid 2, van die verordening gepreciseerd dat bij de beoordeling van het eigen karakter rekening moet worden gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

overweging 14 van die verordening moet bestaan in het duidelijke verschil tussen de algemene indruk die het model wekt bij een geïnformeerde gebruiker die het model bekijkt, en de algemene indruk die bij hem wordt gewekt door het vormgevingserfgoed. Het Gerecht preciseert namelijk dat het oudere model enkel tot doel heeft de stand van de techniek aan te geven. Deze komt overeen met de modellen die het vormgevingserfgoed uitmaken voor het voortbrengsel in kwestie, en die reeds openbaar zijn gemaakt op de datum van indiening van het betrokken model. Derhalve is volgens het Gerecht alleen de openbaarmaking van het oudere model van belang, en niet de omvang van de aan dit model verleende bescherming die voortvloeit uit de geldigheid van de inschrijving ervan.

b) Bedrijfstak van het betrokken voortbrengsel

- [Arrest van 22 juni 2010, Shenzhen Taiden/BHIM – Bosch Security Systems \(Communicatieapparatuur\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹²

Shenzhen Taiden Industrial Co Ltd was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodel dat communicatieapparatuur weergeeft. De nietigheidsafdeling heeft de door Bosch Security Systems BV ingestelde vordering tot nietigverklaring van dit model afgewezen. Deze beslissing werd evenwel vernietigd door de kamer van beroep, die heeft geoordeeld dat het litigieuze model geen eigen karakter had omdat de verschillen tussen dat model en het oudere internationale model onvoldoende zichtbaar waren om bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk te wekken.

In het kader van een beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep, dat het Gerecht verwerpt, preciseert het Gerecht dat uit overweging 14 van verordening nr. 6/2002 voortvloeit dat bij de beoordeling van het eigen karakter van een model rekening moet worden gehouden met de aard van het voortbrengsel waarop het model wordt toegepast of waarin het is verwerkt en in het bijzonder met de bedrijfstak waarmee het verbonden is.

- [Arrest van 16 juni 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno \(Tafellamp\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)¹³

In dit arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet¹⁴, stelt het Gerecht vast dat bij de inschrijving van het model in kwestie op algemene wijze werd verwezen naar lampen voor verlichting. Vervolgens brengt het in herinnering dat de vaststelling tot welke bedrijfstak de voortbrengselen behoren weliswaar een relevante overweging is bij de vaststelling van de geïnformeerde gebruiker en zijn aandachtsniveau alsook bij de vaststelling van de mate van vrijheid waarover de ontwerper beschikte bij de ontwikkeling van dat model, en eventueel bij de vergelijking van de algemene indrukken die bij die geïnformeerde gebruiker worden gewekt, maar niet impliceert dat de voortbrengselen waarop de modellen in kwestie betrekking hebben, soortgelijk moeten zijn of tot dezelfde bedrijfstak moeten behoren. In dit verband merkt het Gerecht op dat artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002 geen enkele voorwaarde bevat die inhoudt dat de voortbrengselen soortgelijk zijn. Indien de bescherming van een model

¹² Zie ook rubriek „I. 3. c. Eigen karakter – Geïnformeerde gebruiker”.

¹³ Zie ook rubriek „I. 3. a. Eigen karakter – Beoordelingscriteria”.

¹⁴ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil, rubriek „I. 3. a. Eigen karakter – Beoordelingscriteria”, blz. 8.

afhankelijk zou worden gesteld van de aard van het voortbrengsel, zou die bescherming in feite worden beperkt tot modellen die behoren tot een welbepaalde bedrijfstak.

- [Arrest van 10 november 2021, Eternit/EUIPO – Eternit Österreich \(Bouwpaneel\) \(T-193/20, EU:T:2021:782\)](#)

Naar aanleiding van een bij het EUIPO ingediende aanvraag heeft Eternit (België) inschrijving verkregen van een gemeenschapsmodel dat een bouwpaneel weergeeft. Eternit Österreich GmbH heeft een vordering tot nietigverklaring van dit model ingediend, met name op grond van het argument dat het geen eigen karakter¹⁵ had ten aanzien van het oudere model, dat een paneel voor een geluidswand weergeeft. Het EUIPO heeft het litigieuze model nietig verklaard op grond van de overweging dat het geen eigen karakter had, aangezien het voor de geïnformeerde gebruiker in het algemeen overeenstemde met het oudere model.

Het Gerecht verwerpt het beroep van Eternit tegen de beslissing van het EUIPO. Om te beginnen verduidelijkt het Gerecht in deze zaak ten aanzien van welk van de conflicterende modellen de betrokken sector, de geïnformeerde gebruiker en de mate van vrijheid van de ontwerper moeten worden bepaald. Voorts preciseert het of de daadwerkelijk verhandelde voortbrengselen waarin de conflicterende modellen zijn verwerkt of waarop zij zijn toegepast, relevant zijn voor de beoordeling van het eigen karakter van het litigieuze model.

In de eerste plaats herinnert het Gerecht eraan dat de beoordeling van het eigen karakter van het litigieuze model in wezen berust op een onderzoek in vier fasen. Dienaangaande geeft het aan dat de eerste drie fasen van het onderzoek, waarin respectievelijk de betrokken sector wordt vastgesteld, de geïnformeerde gebruiker wordt geïdentificeerd en de mate van vrijheid van de ontwerper wordt bepaald, slechts moeten worden doorlopen ten aanzien van het litigieuze model. Het oudere model kan immers behoren tot een volledig andere sector die wordt gekenmerkt door een andere geïnformeerde gebruiker en een andere mate van vrijheid voor de ontwerper, en is dus niet relevant voor de eerste drie fasen van het onderzoek. De vierde fase, die bestaat in de vergelijking van de algemene indruk die de conflicterende modellen wekken, impliceert daarentegen dat zowel met het litigieuze model als met het oudere model rekening wordt gehouden.

In de tweede plaats merkt het Gerecht op dat voor de beoordeling van het eigen karakter onder bepaalde voorwaarden rekening kan worden gehouden met de daadwerkelijk verhandelde voortbrengselen waarin de conflicterende modellen zijn verwerkt of waarop deze zijn toegepast. Het geeft aan dat de daadwerkelijk verhandelde voortbrengselen of de wijze waarop deze worden gebruikt relevant zijn wanneer op basis van alleen de grafische of fotografische weergave van het model niet kan worden bepaald welke aspecten ervan zichtbaar zouden zijn of hoe het model visueel zal worden waargenomen. De daadwerkelijk verhandelde voortbrengselen kunnen alleen ter illustratie in aanmerking worden genomen, om de visuele aspecten van de modellen te bepalen. Aldus kan geen rekening worden gehouden met een daadwerkelijk verhandeld voortbrengsel wanneer het model dat daarop is toegepast of daarin is

¹⁵ Volgens artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002, gelezen in samenhang met artikel 6 van deze verordening, kan een gemeenschapsmodel nietig worden verklaard als het geen eigen karakter heeft, zodat de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt niet verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die reeds voor het publiek beschikbaar zijn gesteld.

verwerkt, afwijkt van het ingeschreven model of wanneer het kenmerken vertoont die niet duidelijk blijken uit de grafische voorstelling van het model zoals ingeschreven.

c) Geïnformeerde gebruiker

- [Arrest van 20 oktober 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#)¹⁶

PepsiCo Inc. was houdster van een gemeenschapsmodel dat een cirkelvormige reclamedrager weergeeft. Grupo Promer Mon Graphic SA heeft bij het EUIPO een vordering tot nietigverklaring van dit model ingediend, die met name was gebaseerd op het bestaan van een ouder model. De kamer van beroep van het EUIPO heeft geoordeeld dat de betrokken modellen bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk wekten en dat het litigieuze model dus niet in strijd was met het ingeroepen oudere recht. Het Gerecht, waarbij tegen de beslissing van het EUIPO beroep was ingesteld, heeft deze beslissing vernietigd en geoordeeld dat de door de kamer van beroep vastgestelde verschillen niet volstonden om te concluderen dat het litigieuze model bij de geïnformeerde gebruiker een algemene indruk wekt die verschilt van die van het oudere model.

In het kader van een hogere voorziening, die het Hof afwijst, verduidelijkt het Hof het begrip „geïnformeerde gebruiker“.

De geïnformeerde gebruiker zal, naar zijn aard, de betrokken modellen zo mogelijk rechtstreeks vergelijken, maar het is niet uitgesloten dat een dergelijke vergelijking niet mogelijk of in de betrokken sector ongebruikelijk is, met name wegens specifieke omstandigheden of wegens de kenmerken van de voorwerpen waarop de betrokken modellen betrekking hebben. Bij gebreke van nauwkeurige aanwijzingen dienaangaande in verordening nr. 6/2002 kan niet ervan worden uitgegaan dat de Uniewetgever de beoordeling van eventuele modellen tot de rechtstreekse vergelijking ervan heeft willen beperken.

Wat het aandachtsniveau van de geïnformeerde gebruiker betreft, merkt het Hof op dat deze gebruiker weliswaar niet de redelijk geïnformeerde, omzichtige en oplettende gemiddelde consument is die een model gewoonlijk als een geheel waarneemt en niet op de verschillende details ervan let, maar dat het evenmin gaat om de vakman die in detail de minieme verschillen die mogelijkerwijs tussen de conflicterende modellen bestaan, kan onderscheiden. Het bijvoeglijke naamwoord „geïnformeerde“ suggereert dan ook dat de gebruiker, zonder een ontwerper of een technisch deskundige te zijn, verschillende in de betrokken sector bestaande modellen kent, een zekere kennis bezit met betrekking tot de elementen die deze modellen over het algemeen bevatten, en door zijn belangstelling voor de betrokken voortbrengselen blijk geeft van een vrij hoog aandachtsniveau bij gebruik ervan.

¹⁶ Zie ook arrest van 18 maart 2010, [Grupo Promer Mon Graphic/BHIM – PepsiCo \(Weergave van een cirkelvormige reclamedrager\)](#) (T-9/07, EU:T:2010:96), in rubriek „1.7. Strijdigheid met een ouder model“.

- [Arrest van 22 juni 2010, Shenzhen Taiden/BHIM – Bosch Security Systems \(Communicatieapparatuur\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹⁷

In dat arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet¹⁸, verduidelijkt het Gerecht het begrip „geïnformeerde gebruiker” door te benadrukken dat de hoedanigheid van „gebruiker” impliceert dat de betrokkene het voortbrengsel waarin het model is verwerkt, gebruikt in overeenstemming met het doel waarvoor dit voortbrengsel is bestemd, en dat het bijvoeglijke naamwoord „geïnformeerde” suggereert dat de gebruiker, zonder een ontwerper of een technisch deskundige te zijn, de verschillende in de betrokken sector bestaande modellen kent, een zekere kennis bezit met betrekking tot de elementen die deze modellen over het algemeen bevatten, en door zijn belangstelling voor de betrokken voortbrengselen blijkt geeft van een vrij hoog aandachtsniveau bij gebruik ervan. Dit betekent evenwel niet dat de geïnformeerde gebruiker, afgezien van de ervaring die hij door het gebruik van het betrokken voortbrengsel heeft verzameld, in staat is om een onderscheid te maken tussen de door de technische functie bepaalde aspecten van het voorkomen van het voortbrengsel en de willekeurige aspecten ervan.

- [Arrest van 14 juni 2011, Sphere Time/BHIM – Punch \(Horloge aan een halslint\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)¹⁹

Sphere Time was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodel dat horloges aan een halslint weergeeft. De nietigheidsafdeling heeft de door Punch SAS ingestelde vordering tot nietigverklaring toegewezen en het litigieuze model nietig verklaard omdat het geen eigen karakter. Dit model riep immers dezelfde algemene indruk op als oudere modellen.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep waarbij de beslissing van de nietigheidsafdeling was bevestigd. Het benadrukt dat het begrip „geïnformeerde gebruiker”, wat reclameartikelen betreft, de vakman omvat die deze artikelen aankoopt om ze aan de eindgebruikers uit te delen, en ook de eindgebruikers zelf. Het Gerecht oordeelt dat alleen al op basis van het feit dat de betrokken modellen bij een van die twee groepen van geïnformeerde gebruikers dezelfde algemene indruk wekken, kan worden vastgesteld dat het litigieuze model geen eigen karakter bezit.

- [Arrest van 13 juni 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix \(Informatiebladhouder voor voertuigen\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁰

Visi/one GmbH was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het EUIPO ingeschreven gemeenschapsmodel dat „informatieschermen, reclameborden voor voertuigen” afbeeldt. De nietigheidsafdeling van het EUIPO wees de door EasyFix GmbH ingestelde vordering tot nietigverklaring toe en verklaarde het litigieuze model nietig wegens het ontbreken van eigen karakter.

¹⁷ Zie ook rubriek „I. 3. b. Eigen karakter – Bedrijfstak van het betrokken voortbrengsel”.

¹⁸ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil, rubriek „I. 3. b. Eigen karakter – Bedrijfstak van het betrokken voortbrengsel”, blz. 9.

¹⁹ Zie ook de rubrieken „I. 3. e. Eigen karakter – Algemene indruk” en „I. 4. d. Openbaarmaking – Respijttermijn”.

²⁰ Zie ook rubriek „I. 4. a. Openbaarmaking – Beoordelingscriteria”.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep waarbij de beslissing van de nietigheidsafdeling is bevestigd. Het oordeelt dat de verschillen tussen het litigieuze model en het oudere model onvoldoende duidelijk zijn om bij de geïnformeerde gebruiker als zodanig een andere algemene indruk te wekken.

Wat de mate van kennis en het aandachtsniveau van de geïnformeerde gebruiker betreft, oordeelt het Gerecht dat uit de rechtspraak in het bijzonder blijkt dat deze referentiepersoon, ook al beschikt hij over een zekere mate van kennis van de verschillende in de betrokken sector bestaande modellen en geeft hij blijk van een relatief hoog aandachtsniveau en van een bijzondere waakzaamheid wanneer hij deze gebruikt, echter ook geen expert of deskundige is, zoals de vakman [in het octrooirecht], die in detail de minieme verschillen die mogelijkterwijs tussen de conflicterende modellen bestaan, kan onderscheiden.

d) Mate van vrijheid van de ontwerper

- [Arrest van 13 november 2012, Antrax It/BHIM – THC \(Verwarmingsradiatoren\) \(T-83/11 en T-84/11, EU:T:2012:592\)](#)

Antrax It Srl was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van acht bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodellen die verwarmingsradiatoren weergeven. In casu werden twee van deze modellen betwist. De nietigheidsafdeling wees de door The Heating Company ingestelde vordering tot nietigverklaring toe en verklaarde de litigieuze modellen nietig wegens het ontbreken van nieuwheid. De kamer van beroep vernietigde de beslissing van de nietigheidsafdeling wegens ontoereikende motivering en verklaarde de litigieuze modellen nietig wegens het ontbreken van eigen karakter.

Het Gerecht, waarbij beroepen werden ingesteld tegen de beslissingen van de kamer van beroep, vernietigt deze beslissingen voor zover daarbij de litigieuze modellen nietig werden verklaard. Het verwerpt de beroepen voor het overige.

Deze zaak heeft het Gerecht de gelegenheid gegeven om de criteria te verduidelijken voor de vaststelling van de mate van vrijheid van de ontwerper van een model in het kader van de beoordeling van het eigen karakter van dat model. Het Gerecht oordeelt dat die mate van vrijheid onder meer wordt bepaald door beperkingen als gevolg van het feit dat de technische functie van het voortbrengsel of een deel daarvan bepaalde kenmerken oplegt, of door de wettelijke voorschriften die gelden voor het voortbrengsel waarop het model is toegepast. Deze beperkingen leiden tot een normalisatie van bepaalde kenmerken, die aldus gemeenschappelijk worden voor alle op het betrokken voortbrengsel toegepaste modellen. Hoe groter de vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van een model, hoe geringer derhalve de kans dat kleine verschillen tussen de vergeleken modellen volstaan om bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk te wekken. Omgekeerd, hoe kleiner de vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van een model, hoe groter de kans dat kleine verschillen tussen de vergeleken modellen volstaan om bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk te wekken. Aldus versterkt een grote mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van een model de conclusie dat vergeleken modellen die geen belangrijke verschillen vertonen, bij de geïnformeerde gebruiker eenzelfde algemene indruk wekken. In deze context is een eventuele verzaadiging van de stand van de techniek door het bestaan van andere modellen met dezelfde globale kenmerken als de betrokken modellen, relevant, daar zij van dien aard kan zijn dat de

geïnformeerde gebruiker gevoeliger is geworden voor de verschillen op het vlak van de interne verhoudingen van deze verschillende modellen.

- [Arrest van 10 september 2015, H&M Hennes & Mauritz/BHIM – Yves Saint Laurent \(Handtassen\) \(T-525/13, EU:T:2015:617\)](#)

Yves Saint Laurent SAS was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodel dat handtassen weergeeft. De kamer van beroep heeft de beslissing van de nietigheidsafdeling bevestigd en de op een ouder modelgebaseerde vordering tot nietigverklaring van H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG afgewezen, op grond dat de mate van vrijheid van de ontwerper ruim was, maar uit het oogpunt van de geïnformeerde gebruiker de aanzienlijke verschillen tussen de conflicterende modellen niet wegnam.

In het kader van een beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep, dat het Gerecht verwerpt, preciseert het Gerecht het begrip mate van vrijheid van de ontwerper.

In dit arrest herinnert het Gerecht eraan dat de mate van vrijheid van de ontwerper van een model onder meer wordt bepaald door beperkingen als gevolg van het feit dat de technische functie van het voortbrengsel of een onderdeel daarvan bepaalde kenmerken oplegt, of door de wettelijke voorschriften die voor het voortbrengsel gelden. Deze beperkingen leiden tot een standaardisering van bepaalde kenmerken die aldus gemeenschappelijk worden voor meerdere op het betrokken voortbrengsel toegepaste modellen. Hoe groter de vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van een model, hoe geringer derhalve de kans dat kleine verschillen tussen de conflicterende modellen volstaan om bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk te wekken. Omgekeerd, hoe kleiner de vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van een model, hoe groter de kans dat kleine verschillen tussen de conflicterende modellen volstaan om bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk te wekken. Het Gerecht is dus van oordeel dat een grote mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van een model de conclusie versterkt dat modellen die geen significante verschillen vertonen, bij de geïnformeerde gebruiker dezelfde algemene indruk wekken.

Voorts preciseert het Gerecht dat artikel 6 van verordening nr. 6/2002, betreffende de beoordeling van het eigen karakter, in lid 1 bepaalt dat als criterium de door de conflicterende modellen gewekte algemene indruk geldt, en in lid 2 dat daarbij rekening moet worden gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper. Uit deze bepalingen volgt dat de beoordeling van het eigen karakter van een gemeenschapsmodel in wezen berust op een onderzoek in vier fasen. Ten eerste wordt bepaald tot welke sector de voortbrengselen waarin het model moet worden verwerkt of waarop het moet worden toegepast, behoren; ten tweede wordt bepaald wie de geïnformeerde gebruiker van deze voortbrengselen naargelang hun doel is, en over welke vakkennis deze geïnformeerde gebruiker reeds beschikt en wat zijn aandachtsniveau is bij de vergelijking, zo mogelijk rechtstreeks, van de modellen; ten derde wordt nagegaan over welke mate van vrijheid de ontwerper bij de ontwikkeling van het model beschikte, en ten vierde wordt nagegaan wat het resultaat is van de vergelijking van de betrokken modellen, rekening houdend met de betrokken sector, de mate van vrijheid van de ontwerper en de algemene indrukken die het litigieuze model en elk ouder, voor het publiek beschikbaar gesteld model bij de geïnformeerde gebruiker wekken. De beoordelingsfactor van

de mate van vrijheid van de ontwerper kan weliswaar de conclusie betreffende de door elk betrokken model gewekte algemene indruk „versterken” of a contrario afzwakken, maar de beoordeling van de mate van vrijheid van de ontwerper maakt geen fase uit die op abstracte wijze voorafgaat aan de vergelijking van de door de betrokken modellen gewekte algemene indruk.

In deze zaak oordeelt het Gerecht dan ook dat de kamer van beroep geen blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door te verklaren dat de factor betreffende de vrijheid van de ontwerper op zich alleen niet bepalend kan zijn voor de beoordeling van het eigen karakter van een model, maar met deze factor rekening moet worden gehouden bij deze beoordeling. Volgens het Gerecht had zij dus terecht geoordeeld dat aan de hand van deze factor de beoordeling van het eigen karakter van het litigieuze model kon worden genuanceerd, zonder dat het ging om een autonome factor.

- [Arrest van 6 juni 2019, Porsche/EUIPO – Autec \(Motorvoertuigen\) \(T-209/18, EU:T:2019:377\)](#)²¹

Bij dit arrest verwerpt het Gerecht het beroep dat strekte tot vernietiging van de beslissing van de kamer van beroep van het EUIPO waarbij deze laatste het ingeschreven gemeenschapsmodel dat het model van de serie 991 van het autotype Porsche 911 weergeeft, nietig had verklaard omdat het geen eigen karakter had in de zin van artikel 6, lid 1, van verordening nr. 6/2002.

Deze zaak had met name betrekking op de rechtsvraag of er sprake is van een eigen karakter dat bescherming kan rechtvaardigen, wanneer het betrokken model enkel bestaat in de „modernisering” van een reeds bestaande en beschermde vorm. In casu moest worden nagegaan of het model van de serie 991 van het autotype Porsche 911 zich voldoende van het oudere model van de serie 997 onderscheidde om als zodanig te worden beschermd. Aangezien verordening nr. 6/2002 de maximale beschermingsduur vaststelt op 25 jaar, zou het verlenen van bescherming aan een „gemoderniseerd” model van een ouder model de bescherming van het oorspronkelijke model met dezelfde duur kunnen verlengen. Dat was precies de inzet van het geschil tussen Porsche en een speelgoedfabrikant die het model van de Porsche 911 gebruikte voor de productie en de verkoop van schaalmodellen.

Het Gerecht oordeelt dat de verschillen tussen beide series van de Porsche 911 niet opvallend genoeg zijn om bij de geïnformeerde gebruiker, dat wil zeggen de gebruiker van auto's in het algemeen en niet enkel de gebruiker van sportauto's, een verschillende algemene indruk van beide modellen te wekken. Zo laten alle aanzichten van de betrokken modellen zien dat die modellen wat hun vorm en de contouren van hun carrosserie betreft, zowel qua afmetingen en verhoudingen als qua vorm en stijl van de ramen en deuren, daadwerkelijk in hun wezenlijke kenmerken overeenstemmen.

Het Gerecht oordeelt in dit verband dat, anders dan Porsche stelde, de vrijheid van de ontwerper in de zin van artikel 6 van verordening nr. 6/2002 niet kan worden begrensd door de verwachtingen van de consumenten, die in casu verwachten dat het ontwerpidée van de oorspronkelijke vormgeving in iedere navolgende serie behouden blijft, aangezien dergelijke verwachtingen geen normatief voorschrift vormen. Die verwachtingen houden immers noch

²¹ De hogere voorziening tegen dit arrest is niet toegelaten (beschikking van 24 oktober 2019, [Porsche/EUIPO](#), C-613/19 P, EU:C:2019:905).

verband met de aard noch met de bestemming van het voortbrengsel waarin het model is verwerkt, te weten een motorvoertuig, en los van esthetische of commerciële overwegingen is een auto-ontwerper niet verplicht om aan die verwachtingen te voldoen teneinde de werking te garanderen van het voortbrengsel waarop het betrokken model dient worden toegepast.

e) Algemene indruk

- [Arrest van 14 juni 2011, Sphere Time/BHIM – Punch \(Horloge aan een halslint\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)²²

In dat arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet²³, preciseert het Gerecht dat in het kader van de concrete beoordeling van de algemene indruk de grafische weergave van de oudere modellen niet afzonderlijk en niet alleen mogen worden onderzocht, maar veeleer alle afgebeelde elementen globaal moeten worden beoordeeld, zodat de door het betrokken model opgeroepen algemene indruk met voldoende zekerheid en nauwkeurigheid kan worden bepaald.

Wat in het bijzonder modellen betreft die worden gebruikt zonder te zijn ingeschreven, valt niet uit te sluiten dat daarvan geen grafische weergave met een afbeelding van alle relevante details bestaat die kan worden vergeleken met de inschrijvingsaanvraag. Volgens het Gerecht zou het dus overdreven zijn om van de partij die nietigverklaring vordert te verlangen dat in alle gevallen een dergelijke weergave wordt overgelegd.

- [Arrest van 10 november 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform \(Etiketten\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)²⁴

Sanford LP was houdster van een bij het EUIPO ingeschreven gemeenschapsmodel dat etiketten weergeeft. De nietigheidsafdeling heeft de door Avery Zweckform GmbH ingestelde vordering tot nietigverklaring van dit model afgewezen. De kamer van beroep heeft de beslissing van de nietigheidsafdeling evenwel vernietigd en het litigieuze model nietig verklaard op grond dat het geen eigen karakter had, aangezien het bij de geïnformeerde gebruiker dezelfde algemene indruk wekte als het oudere model waarop de vordering tot nietigverklaring was gebaseerd.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep en wijst erop dat de merken en onderscheidende tekens die zijn aangebracht op de modellen irrelevant zijn bij de vergelijking van de algemene indrukken die ter beoordeling van het eigen karakter wordt verricht.

Het stelt vast dat de verschillen tussen de conflicterende modellen, die zich beperken tot de grootte van het etiket, de hoogte van de rol en het aantal, de positie en de grootte van de zwarte drukmerken, niet volstaan om bij de geïnformeerde gebruiker een verschillende algemene indruk te wekken.

²² Zie ook de rubrieken „I. 3. c. Eigen karakter – Geïnformeerde gebruiker” en „I. 4. d. Openbaarmaking – Respijtermijn”.

²³ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil, rubriek „I. 3. c. Eigen karakter – Geïnformeerde gebruiker”, blz. 13.

²⁴ Zie ook rubriek „III. 2. d. Vordering tot nietigverklaring en nietigheidsprocedure – Niet tijdig overgelegde bewijzen”.

Bovendien merkt het Gerecht op dat de woord- en beeldelementen op de conflicterende modellen merken of onderscheidende tekens zijn die op het voortbrengsel zijn aangebracht om de herkomst ervan aan te duiden.

Deze elementen zijn geen kenmerken van het voortbrengsel waaruit de verschijningsvorm van dit voortbrengsel wordt afgeleid, en zijn dus irrelevant bij de vergelijking van de algemene indrukken. Het Gerecht voegt hieraan toe dat, zelfs indien deze elementen als relevant zouden kunnen worden beschouwd, het voor de geïnformeerde gebruiker duidelijk zal zijn dat zij dienen om de herkomst van de voortbrengselen aan te duiden, zodat deze gebruiker daaraan geen belang zal toekennen voor zijn algemene indruk.

- [Arrest van 27 april 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Doucheafvoergoot\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)

In dit arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader samenvalt met dat van zaak C-361/15, zoals hierboven is uiteengezet²⁵, is bij het Gerecht beroep ingesteld tot vernietiging van een nieuwe beslissing van het EUIPO na de in kracht van gewijsde gegane vernietiging van een eerste beslissing²⁶. In de nieuwe beslissing heeft de kamer van beroep van het EUIPO de vordering tot nietigverklaring afgewezen op grond dat het litigieuze model een eigen karakter had en dus a fortiori nieuw was. Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van voornoemde kamer en preciseert welke relevante elementen in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van het eigen karakter van het litigieuze model.

Het Gerecht bevestigt dat het litigieuze model een eigen karakter heeft. Allereerst benadrukt het dat een ouder model dat is verwerkt in een ander voortbrengsel dan dat waarop het litigieuze model betrekking heeft, in beginsel een relevant ouder model is voor de beoordeling van het eigen karakter. Vervolgens verduidelijkt het dat eventuele vergissingen van de kamer van beroep inzake de kenmerken van de oudere modellen die slechts een onderdeel van een douchegoot weergeven, geen invloed hebben op de rechtmatigheid van de beslissing, omdat bij de vergelijking met de complete modellen geen blijk is gegeven van een onjuiste opvatting. Aangezien een ouder model een compacte anterioriteit moet hebben, zijn immers alleen modellen die complete doucheafvoergoten weergeven relevant.

Ten slotte wekt het litigieuze model, gelet op de elegante en minimalistische verschijningsvorm ervan, een andere algemene indruk dan het oudere model, waarvan de algemene indruk wordt bepaald door meer functionele en niet-decoratieve kenmerken.

4. Openbaarmaking

a) Beoordelingscriteria

- [Arrest van 13 februari 2014, H. Gautzsch Großhandel \(C-479/12, EU:C:2014:75\)](#)

Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH bracht in Duitsland een tuinpaviljoen met een baldakijn in de handel, waarvan het model in 2004 was ontworpen. Aangezien deze

²⁵ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil rubriek „I. 1. b. Definitie van het model – Zichtbaarheidsvoorwaarde“, blz. 3.

²⁶ Zie arrest van 13 mei 2015, [Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Doucheafvoergoot\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

vennootschap voor haar model aanspraak maakte op bescherming als niet-ingeschreven gemeenschapsmodel, heeft zij een inbreukprocedure ingeleid tegen H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG, die sinds 2006 een tuinpaviljoen in de handel brengt dat is vervaardigd door een in China gevestigde onderneming. Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna betoogde dat dit tuinpaviljoen namaak vormde van het model waarvan zij houdster was en dat was opgenomen in een catalogoog die zij aan de voornaamste handelaren in de sector had gedistribueerd.

In het kader van een prejudiciële vraag spreekt het Hof zich uit over de draagwijdte van het begrip „openbaarmaking” en verklaart het dienaangaande voor recht dat artikel 11, lid 2, van verordening nr. 6/2002 aldus moet worden uitgelegd dat kan worden geoordeeld dat een niet-ingeschreven model bij een normale gang van zaken redelijkerwijs ter kennis kon zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector die in de Unie werkzaam zijn, wanneer afbeeldingen van dit model zijn gedistribueerd aan handelaren die actief zijn in deze sector, waarbij het aan de rechtbank voor het gemeenschapsmodel staat om dit laatste te beoordelen op basis van de omstandigheden van de bij haar aanhangige zaak.

Artikel 7, lid 1, eerste zin, van verordening nr. 6/2002 moet aldus worden uitgelegd dat kan worden geoordeeld dat een niet-ingeschreven model, hoewel het zonder een uitdrukkelijke of stilzwijgende voorwaarde van geheimhouding aan derden wordt bekendgemaakt, bij een normale gang van zaken niet redelijkerwijs ter kennis kon zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector die in de Unie werkzaam zijn, wanneer het slechts voor één enkele onderneming beschikbaar is gesteld of louter is voorgesteld in de tentoonstellingsruimten van een onderneming die buiten het grondgebied van de Unie is gevestigd, waarbij het aan de rechtbank voor het gemeenschapsmodel staat om dit laatste te beoordelen, rekening houdend met de omstandigheden van de bij haar aanhangige zaak.

- [Arrest van 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions en EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P en C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)²⁷

In dit arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet²⁸, oordeelt het Hof in hogere voorziening dat een model slechts met een ander dient te worden vergeleken, teneinde de nieuwheid dan wel het eigen karakter van het eerste na te gaan, indien het tweede beschikbaar is gesteld voor het publiek. Wanneer een model wordt geacht voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, geldt deze openbaarmaking voor zowel het onderzoek van de nieuwheid als dat van het eigen karakter.

Voorts is de „betrokken sector” in de zin van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 6/2002 niet beperkt tot de sector van het voortbrengsel waarin het betwiste model zal worden verwerkt of waarop het zal worden toegepast.

Bijgevolg zijn er geen redenen om aan te nemen dat de geïnformeerde gebruiker van het voortbrengsel waarin het betwiste model is verwerkt of waarop het is toegepast, bekend moet

²⁷ Zie ook de rubrieken „I. 1. b. Definitie van het model – Zichtbaarheidsvoorwaarde” en „I. 2. Nieuwheid”, alsook het arrest van 13 mei 2015, [Group Nivelles/BHIM – Easy Sanitary Solutions \(Doucheafvoergoot\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

²⁸ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil rubriek „I. 1. b. Definitie van het model – Zichtbaarheidsvoorwaarde”, blz. 3.

zijn met het oudere model, wanneer dit laatste is verwerkt in – of wordt toegepast op – een voortbrengsel van een andere industriële sector dan die waartoe het betwiste model behoort.

- [Arrest van 13 juni 2019, *Visi/one/EUIPO – EasyFix \(Informatiebladhouder voor voertuigen\)* \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁹

In dit arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet³⁰, preciseert het Gerecht dat, om vast te stellen of een ouder model openbaar is gemaakt, een onderzoek in twee stappen dient te worden uitgevoerd. In de eerste plaats moet worden onderzocht of de in de vordering tot nietigverklaring aangevoerde elementen feiten aantonen die openbaarmaking van een model opleveren en voorts aantonen dat deze openbaarmaking heeft plaatsgevonden vóór de datum van indiening of voorrang van het litigieuze model. In de tweede plaats, indien de houder van het litigieuze model het tegendeel zou hebben aangevoerd, moet worden onderzocht of die feiten bij een normale gang van zaken redelijkerwijs ter kennis konden zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector die in de Unie werkzaam zijn, bij gebreke waarvan de openbaarmaking zal worden geacht zonder gevolgen te zijn geweest en niet in aanmerking zal worden genomen.

In deze zaak oordeelt het Gerecht dat weliswaar te betreuren valt dat de administratieve diensten van het EUIPO verzoekster de twee catalogi in bijlage B bij de vordering tot nietigverklaring ter beschikking hebben gesteld in een niet-doorlopende nummering die niet overeenstemde met de volgorde van de bladzijden van de originele catalogi, maar dat een dergelijke omstandigheid geenszins kan afdoen aan de rechtmatigheid van de bestreden beslissing ter zake van het bewijs van de constitutieve feiten en de eerdere openbaarmaking van de in punt 4 van de bestreden beslissing in verband met deze bijlage B weergegeven informatiebladhouder voor voertuigen, en in het bijzonder de bewijskracht van deze documenten voor het bewijs van de openbaarmaking van het oudere model. Voorts heeft verzoekster noch aangetoond, noch zelfs aangevoerd dat de omstandigheden van het geval redelijkerwijze eraan in de weg konden staan dat bij een normale gang van zaken deze feiten ter kennis zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector in de Unie. Aangezien er geen tegenaanwijzingen waren op grond waarvan kon worden aangenomen dat de hierboven bedoelde catalogi niet waren verspreid bij voornoemde ingewijden, heeft de kamer van beroep geen blijk gegeven van een onjuiste opvatting door tot de slotsom te komen dat het oudere model openbaar werd gemaakt.

b) Vermoeden van openbaarmaking

- [Arrest van 21 mei 2015, *Senz Technologies/BHIM – Impliva \(Paraplu's\)* \(T-22/13 en T-23/13, EU:T:2015:310\)](#)

Senz Technologies BV was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van twee bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodellen die paraplu's weergeven. De nietigheidsafdeling heeft de door Impliva BV ingestelde vordering tot nietigverklaring

²⁹ Zie ook rubriek „I. 3. c. Eigen karakter – Geïnformeerde gebruiker”.

³⁰ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil, rubriek „I. 3. c. Eigen karakter – Geïnformeerde gebruiker”, blz. 13.

toegewezen en de litigieuze modellen nietig verklaard op grond dat zij, ondanks hun nieuwheid, geen eigen karakter hadden ten opzichte van een ouder octrooi dat openbaar was gemaakt.

In het kader van het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep waarbij de beslissing van de nietigheidsafdeling is bevestigd, wijst het Gerecht dit beroep toe en herinnert eraan dat een model wordt geacht openbaar te zijn gemaakt wanneer de partij die de openbaarmaking aanvoert, het bewijs heeft geleverd van de feiten die deze openbaarmaking opleveren, en dat dit vermoeden geldt los van de plaats waar de feiten die de openbaarmaking opleveren, hebben plaatsgevonden.

Volgens het Gerecht is de vraag of de personen die behoren tot de ingewijden in de betrokken sector redelijkerwijs kennis kunnen hebben verkregen van gebeurtenissen die buiten het grondgebied van de Unie hebben plaatsgevonden, een feitelijke vraag waarvan het antwoord afhangt van de beoordeling van de omstandigheden die eigen zijn aan elke zaak. In het kader van die beoordeling dient te worden onderzocht of op basis van de feitelijke elementen – die moeten worden verstrekt door de partij die de openbaarmaking betwist – dient te worden geoordeeld dat die ingewijden daadwerkelijk niet de mogelijkheid hadden om kennis te nemen van de feiten die de openbaarmaking opleveren, daarbij rekening houdend met wat redelijkerwijs kan worden geëist van deze ingewijden om de stand van de techniek te kennen. Die feitelijke elementen kunnen betrekking hebben op de samenstelling van de kring van ingewijden, hun kwalificaties, gewoonten en handelwijzen, de omvang van hun activiteiten, hun aanwezigheid op events tijdens welke modellen worden voorgesteld, de kenmerken van het betrokken model, zoals de samenhang ervan met andere voortbrengselen of sectoren, en de kenmerken van de voortbrengselen waarin het betrokken model werd verwerkt, met name het technische karakter van het betrokken voortbrengsel. In elk geval kan een model niet worden geacht ter kennis te zijn gekomen bij een normale gang van zaken wanneer de ingewijden in de betrokken sector dit model enkel bij toeval kunnen ontdekken.

Verder merkt het Gerecht op dat artikel 7, lid 1, van verordening nr. 6/2002 geenszins vereist dat het oudere model werd gebruikt met het oog op de productie of de verkoop van een voortbrengsel. Het feit dat een model nooit werd verwerkt in een voortbrengsel, zou evenwel enkel een rol spelen in het geval dat is aangetoond dat de ingewijden in de betrokken sector over het algemeen de octrooiregisters niet raadplegen of dat die ingewijden over het algemeen geen belang hechten aan octrooien.

c) Bewijs van de openbaarmaking

- [Arrest van 27 februari 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet \(Etui voor mobiele telefoon\) \(T-166/15, EU:T:2018:100\)](#)

Sabet heeft de inschrijving verkregen van een gemeenschapsmodel dat een etui voor een mobiele telefoon weergeeft. Gramberg heeft bij het EUIPO een vordering tot nietigverklaring van dit model ingesteld op grond dat het niet nieuw is. Om te bewijzen dat hij dat model openbaar heeft gemaakt, heeft hij schermafdrucken van de internetsite „amazon.de” overgelegd. De kamer van beroep van het EUIPO heeft de vordering tot nietigverklaring afgewezen op grond dat de bewijzen niet volstonden om aan te tonen dat het model openbaar was gemaakt.

In het kader van een beroep, dat het Gerecht toewijst, spreekt het Gerecht zich uit over de bewijswaarde van de bewijsstukken afkomstig van een website voor onlineverkoop, die worden aangevoerd om de openbaarmaking van een model aan te tonen.

In de eerste plaats benadrukt het Gerecht dat een model wordt geacht voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld wanneer de partij die de openbaarmaking aanvoert, het bewijs heeft geleverd van de feiten die deze openbaarmaking opleveren. Voor de weerlegging van dit vermoeden dient daarentegen de partij die de openbaarmaking betwist, rechtens genoegzaam aan te tonen dat de omstandigheden van het concrete geval redelijkerwijs eraan in de weg konden staan dat deze feiten ter kennis zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector bij een normale gang van zaken. De openbaarmaking van een ouder model kan niet door waarschijnlijkheden of vermoedens worden aangetoond, maar moet berusten op concrete en objectieve gegevens die een daadwerkelijke openbaarmaking van het oudere model op de markt bewijzen.

De door de verzoeker tot nietigverklaring aangedragen bewijsstukken moeten in hun onderling verband worden beoordeeld. Bepaalde bewijzen kunnen immers op zich onvoldoende zijn om de openbaarmaking van een ouder model aan te tonen, maar dat sluit niet uit dat zij, wanneer zij samen worden gebracht of in samenhang worden gelezen met andere documenten of informatie, kunnen bijdragen tot het bewijs van de openbaarmaking. Bovendien moet bij de beoordeling van de bewijswaarde van een document worden gekeken naar de waarschijnlijkheid en de waarachtigheid van de erin vervatte informatie. Daarbij dient met name rekening te worden gehouden met de herkomst van het document, de omstandigheden waarin het tot stand is gekomen en degene tot wie het is gericht, en voorts moet worden onderzocht of het document, gelet op zijn inhoud, redelijk en geloofwaardig overkomt.

Uit de geldende Unieregelgeving inzake gemeenschapsmodellen volgt ten eerste dat de verzoeker tot nietigverklaring vrij kan kiezen welk bewijs tot staving van zijn vordering tot nietigverklaring hij dienstig acht om aan het EUIPO over te leggen, en ten tweede dat het Bureau gehouden is om alle overgelegde bewijzen te analyseren om vast te stellen of zij daadwerkelijk de openbaarmaking van het oudere model bewijzen.

In de tweede plaats merkt het Gerecht met betrekking tot de bewijswaarde van schermafdrukken van een internetsite op dat, gesteld al dat het redelijk kan lijken om te oordelen dat de inhoud van een internetsite te allen tijde kan worden gewijzigd en dat deze inhoud a posteriori moeilijk verifieerbaar is, dergelijke overwegingen niet gelden voor de schermafdrukken van de internetsite voor onlineverkoop „amazon.de”, die onmiddellijk voor de vermelding van de datum van beschikbaarheid van het aanbod op deze site het ASIN-nummer (Amazon Standard Identification Number) bevatten, dat een unieke referentie is die aan elk in een catalogus opgenomen artikel wordt toegekend ter identificatie van dit artikel op het online verkoopplatform Amazon.

Bovendien zou de automatische toepassing van het vermoeden dat de inhoud van een internetsite of van een willekeurig elektronisch document te allen tijde kan worden gewijzigd, zonder dat er sprake is van ernstige en geverifieerde twijfels dat de bewijzen in het betrokken geval zijn gewijzigd, het in de Unierechtspraak neergelegde beginsel dat de door verzoeker tot nietigheidverklaring aangedragen bewijzen in hun onderling verband moeten worden beoordeeld, onwerkbaar maken.

- [Arrest van 6 juni 2019, Rietze/EUIPO – Volkswagen \(Motorvoertuig VW Caddy\) \(T-192/18, EU:T:2019:379\)](#)

In dit arrest bevestigt het Gerecht de beslissing van het EUIPO waarbij is vastgesteld dat het model dat het motorvoertuig VW Caddy afbeeldt, nieuw is in de zin van artikel 5 van verordening nr. 6/2002 en een eigen karakter vertoont in de zin van artikel 6 van die verordening. Aan deze zaak ligt een nietigheidsprocedure ten grondslag die was ingesteld door verzoekster, Rietze, een Duitse vennootschap die miniatuurauto's verhandelde. Het litigieuze model was het model dat het door Volkswagen in 2011 op de markt gebrachte motorvoertuig VW Caddy aanduidt. Om te bewijzen dat een ouder model openbaar was gemaakt, heeft verzoekster verwezen naar een vorig model van dat motorvoertuig, namelijk het model VW Caddy (2K) Life, dat in 2004 op de markt is gebracht.

In de eerste plaats wijst het Gerecht verzoeksters argument af dat het EUIPO ten eerste de kenmerken van de conflicterende modellen had moeten afwegen, ten tweede hun gemeenschappelijke punten had moeten onderzoeken en ten derde een onderscheid tussen hun esthetische en technische kenmerken had moeten maken.

In de tweede plaats wijst het Gerecht verzoeksters argument af dat het EUIPO geen rekening heeft gehouden met een aantal bewijsstukken die een illustratie van het oudere model bevatten. Het Gerecht herinnert eraan dat de partij die de vordering tot nietigverklaring heeft ingesteld, nauwkeurige en volledige afbeeldingen van het oudere model dient over te leggen en dat niet van de kamer van beroep kan worden verlangd dat zij verschillende afbeeldingen van het voortbrengsel waarin het oudere model is verwerkt, combineert of een bestanddeel dat in de meeste afbeeldingen voorkomt, vervangt door een bestanddeel dat in slechts één afbeelding voorkomt.

- [Arrest van 20 oktober 2021, JMS Sports/EUIPO – Inter-Vion \(Spiraalvormig haarelastiekje\) \(T-823/19, EU:T:2021:718\)](#)

JMS Sports sp. z o.o. was houdster van een gemeenschapsmodel dat een spiraalvormig haarelastiekje weergeeft. Dit model is op 24 juni 2010 bij het EUIPO aangevraagd. Inter-Vion S.A. heeft een vordering tot nietigverklaring van dit model ingediend op grond dat dit model niet nieuw was. Om de openbaarmaking van de oudere modellen te bewijzen, heeft zij schermafdrukken van websites uit 2009 overgelegd. De kamer van beroep van het EUIPO heeft geoordeeld dat de openbaarmaking van de oudere modellen, die identiek waren aan het litigieuze model, was bewezen. Zij heeft bijgevolg vastgesteld dat het litigieuze model niet nieuw was.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep en verduidelijkt de bewijswaarde van bewijzen die van websites afkomstig zijn en die worden aangevoerd om de datum van de openbaarmaking van een model aan te tonen.³¹

Om te beginnen worden de voor het eerst voor het Gerecht overgelegde bewijzen, die zijn verkregen door het gebruik van vrij toegankelijke instrumenten zoals de zoekmachine Google en Wayback Machine, niet-ontvankelijk verklaard. Zij maken immers geen deel uit van de feitelijke

³¹ In de zin van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 6/2002.

context van het geding zoals deze bestond voor de kamer van beroep en kunnen dus niet in aanmerking worden genomen voor de toetsing van de rechtmatigheid van de bestreden beslissing. Vervolgens herinnert het Gerecht eraan dat de partij die om nietigverklaring verzoekt, vrij is in de keuze van het bewijsmateriaal. Het merkt op dat het feit dat de afbeelding van een model op internet verschijnt, kan worden aangemerkt als „publicatie”, en dus een „beschikbaarstelling voor het publiek” vormt. Het wijst erop dat de bewijskracht van schermafdrucken niet beperkt is.

In deze zaak stelt het Gerecht vast dat de schermafdrucken van de websites duidelijk modellen tonen die identiek zijn aan het litigieuze model, alsook de volledige URL-adressen³² van deze websites en de data van beschikbaarstelling voor het publiek, die vóór de datum van indiening van de aanvraag tot inschrijving van het litigieuze model liggen. Bovendien toont een schermafdruck andere informatie met tijdsaanduiding, namelijk commentaren van internetgebruikers, waaruit blijkt dat de identieke modellen op 1 november 2009 voor het publiek beschikbaar zijn gesteld.

Voorts benadrukt het Gerecht dat de abstracte mogelijkheid dat de inhoud of de datum van een website wordt gemanipuleerd, op zich geen voldoende reden vormt om de geloofwaardigheid van het bewijs dat bestaat in de schermafdrucken van deze website in twijfel te trekken. Deze geloofwaardigheid kan alleen in twijfel worden getrokken door het aandragen van feiten die concreet aan manipulatie doen denken. Bovendien bevat de schermafdruck van Wayback Machine weliswaar geen afbeelding van het product, maar vormt deze toch een relevante bron van informatie die de betrouwbaarheid van de schermafdruck van een van de betrokken websites bevestigt. Bijgevolg oordeelt het Gerecht dat de openbaarmaking is bewezen.

Ten slotte wijst het Gerecht er met betrekking tot de verdeling van de bewijslast op dat de verzoekster tot nietigverklaring van internet afkomstige bewijzen heeft overgelegd die de openbaarmaking van de oudere modellen aantoonde, zodat het aan de houder van het litigieuze model stond om aan te tonen dat deze bewijzen ongeloofwaardig waren. Dienaangaande hoefde hij niet aan te tonen dat een website was gemanipuleerd, maar diende hij concrete omstandigheden aan te voeren die geloofwaardige aanwijzingen voor manipulatie vormden, zoals duidelijke tekenen van vervalsing, onbetwistbare tegenstrijdigheden in de overgelegde informatie of duidelijke incoherenties, die het bestaan van twijfel over de echtheid van de schermafdrucken rechtvaardigden.

d) Respijttermijn

- [Arrest van 14 juni 2011, Sphere Time/BHIM – Punch \(Horloge aan een halslint\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)³³

In dit arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet³⁴, onderwerpt het Gerecht in het kader van een nietigheidsprocedure de toepassing van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 6/2002 aan de voorwaarde dat de houder van het model waarvan nietigverklaring wordt gevorderd, aantoonde dat hij ofwel de ontwerper is van het model waarop

³² Uniform Resource Locator.

³³ Zie ook de rubriek „l. 3. c. Eigen karakter – Geïnfomeerde gebruiker” en „l. 3. e. Algemene indruk”.

³⁴ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil, rubriek „l. 3. c. Eigen karakter – Geïnfomeerde gebruiker”, blz. 13.

deze vordering is gesteund, ofwel diens rechtverkrijgende is. Op grond van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 6/2002 kan de openbaarmaking van een model waarvoor aanspraak op bescherming wordt gemaakt, immers buiten beschouwing worden gelaten wanneer het model voor het publiek beschikbaar is gesteld door de ontwerper, zijn rechtverkrijgende of een derde op basis van door de ontwerper of diens rechtverkrijgende verstrekte informatie of genomen maatregelen, gedurende het tijdvak van twaalf maanden voorafgaande aan de datum van indiening van de aanvraag of, indien aanspraak wordt gemaakt op voorrang, aan de datum van voorrang.

5. Model dat een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel vormt

a) Beschermingsvoorwaarden

- [Arrest van 9 september 2014, Biscuits Poult/BHIM – Banketbakkerij Merba \(Koekje\) \(T-494/12, EU:T:2014:757\)](#)

Biscuits Poult SAS was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodel dat koekjes weergeeft. De kamer van beroep heeft de beslissing van de nietigheidsafdeling houdende afwijzing van de vordering tot nietigverklaring van Banketbakkerij Merba BV vernietigd en het litigieuze model nietig verklaard op grond dat het geen eigen karakter had.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep en oordeelt dat met de onzichtbare kenmerken van het litigieuze voortbrengsel, die vreemd zijn aan de verschijningsvorm ervan, geen rekening kon worden gehouden bij de beoordeling of het litigieuze model voor bescherming in aanmerking kon komen.

In dit arrest preciseert het Gerecht dat artikel 4, lid 2, van verordening nr. 6/2002 een bijzondere bepaling bevat die specifiek betrekking heeft op modellen die zijn toegepast op of verwerkt in voortbrengselen die een onderdeel vormen van een samengesteld voortbrengsel in de zin van artikel 3, onder c), van deze verordening. Volgens die bepaling worden deze modellen enkel beschermd voor zover, ten eerste, het onderdeel, wanneer het in het samengestelde voortbrengsel is verwerkt, bij normaal gebruik van dit voortbrengsel zichtbaar blijft en, ten tweede, de zichtbare kenmerken van het onderdeel als zodanig aan de voorwaarden inzake nieuwheid en eigen karakter voldoen. Gezien de bijzondere aard van de onderdelen van een samengesteld voortbrengsel in de zin van artikel 3, onder c), van verordening nr. 6/2002, die los van het samengesteld voortbrengsel kunnen worden geproduceerd en verkocht, is het redelijk voor de wetgever te bepalen dat die onderdelen als model kunnen worden ingeschreven, op voorwaarde evenwel dat zij na verwerking in het samengesteld voortbrengsel zichtbaar blijven, en enkel voor de delen van de betrokken onderdelen die bij normaal gebruik zichtbaar zijn en voor zover die delen nieuw zijn en een eigen karakter vertonen. Het Gerecht leidt daaruit af dat, wanneer een voortbrengsel – in casu een koekje – geen samengesteld voortbrengsel in de zin van artikel 3, onder c), van verordening nr. 6/2002 vormt, aangezien het niet bestaat uit meerdere onderdelen die vervangen kunnen worden zodat het voortbrengsel uit elkaar gehaald en weer in elkaar gezet kan worden, de kamer van beroep geen blijk geeft van een onjuiste opvatting door te stellen dat met de onzichtbare kenmerken van het voortbrengsel, die vreemd

zijn aan de verschijningsvorm, geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling of het litigieuze model voor bescherming in aanmerking kan komen.

- [Arrest van 3 oktober 2014, Cezar/BHIM – Poli-Eco \(Invoegstuk\) \(T-39/13, EU:T:2014:852\)](#)

Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodel dat plinten weergeeft. De nietigheidsafdeling heeft de vordering tot nietigverklaring van Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. toegewezen en het model nietig verklaard omdat het niet nieuw was.

De beslissing van de nietigheidsafdeling werd bevestigd bij beslissing van de kamer beroep. In het kader van een beroep tegen laatstgenoemde beslissing, welk beroep het Gerecht toewijst, oordeelt het Gerecht dat de nieuwheid en het eigen karakter van een gemeenschapsmodel niet mogen worden beoordeeld door dit model te vergelijken met een ouder model dat als onderdeel van een samengesteld voortbrengsel bij normaal gebruik van dit voortbrengsel niet zichtbaar is.

Het in overweging 12 van verordening nr. 6/2002 vermelde zichtbaarheids criterium, volgens hetwelk de bescherming van gemeenschapsmodellen zich niet dient uit te strekken tot die onderdelen die bij normaal gebruik van een voortbrengsel niet zichtbaar zijn, noch tot die kenmerken van een dergelijk onderdeel die onzichtbaar zijn wanneer dat onderdeel op zijn plaats is aangebracht, is dus van toepassing op het oudere model.

- [Arrest van 28 oktober 2021, Ferrari \(C-123/20, EU:C:2021:889\)](#)

Op 2 december 2014 heeft Ferrari SpA haar topmodel FXX K voor het eerst aan het publiek gepresenteerd in een persbericht dat twee foto's bevatte waarop respectievelijk een zij- en een vooraanzicht van dit voertuig te zien waren. Sinds 2016 produceerde en verkocht de in Duitsland gevestigde onderneming Mansory Design & Holding GmbH (hierna: „Mansory Design”) pakketten met montagestukken voor personalisatie (tuning-kits), die bedoeld zijn om de verschijningsvorm van een ander Ferrari-model, te weten een straatmodel dat in niet-gelimiteerde oplage wordt aangeboden, te veranderen en op de Ferrari FXX K te laten lijken.

Ferrari heeft tegen Mansory Design een vordering wegens inbreuk en nevenvorderingen ingesteld omdat inbreuk zou zijn gemaakt op de rechten die zijn verbonden aan drie niet-ingeschreven gemeenschapsmodellen die betrekking hebben op delen van het model FXX K, te weten elementen van de carrosserie ervan. Volgens Ferrari zijn deze gemeenschapsmodellen ontstaan bij de publicatie van het persbericht op 2 december 2014.

Het Landgericht Düsseldorf (rechter in eerste aanleg Düsseldorf, Duitsland) heeft deze vorderingen in hun geheel afgewezen. Het Oberlandesgericht Düsseldorf (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Noordrijn-Westfalen, Düsseldorf, Duitsland) heeft het door Ferrari ingestelde hoger beroep verworpen. Het oordeelde dat het eerste en het tweede model waarop aanspraak werd gemaakt nooit hebben bestaan, aangezien Ferrari niet heeft aangetoond dat was voldaan aan de minimumeis dat de vorm een zekere zelfstandigheid en eenheid vertoonde, terwijl het derde model waarop aanspraak werd gemaakt wel bestaat, maar er geen sprake was van een inbreuk door Mansory Design.

In het kader van een aan hem voorgelegde prejudiciële vraag spreekt het Hof zich uit over de vraag of de beschikbaarstelling voor het publiek van afbeeldingen van een voortbrengsel, zoals de publicatie van foto's van een voertuig, de beschikbaarstelling voor het publiek van een model van een deel of onderdeel van dat voortbrengsel met zich mee kan brengen, en, zo ja, in hoeverre de verschijningsvorm van dat deel of onderdeel zelfstandig moet zijn ten opzichte van het voortbrengsel in zijn geheel, teneinde te kunnen onderzoeken of deze verschijningsvorm een eigen karakter heeft.

Het Hof verklaart met name voor recht dat het Unierecht aldus moet worden uitgelegd dat de beschikbaarstelling voor het publiek van afbeeldingen van een voortbrengsel, zoals de publicatie van foto's van een voertuig, met zich meebrengt dat een model van een deel van dat voortbrengsel of van een onderdeel van dat voortbrengsel als samengesteld voortbrengsel voor het publiek beschikbaar wordt gesteld, op voorwaarde dat bij die beschikbaarstelling de verschijningsvorm van dat deel of onderdeel duidelijk herkenbaar is³⁵.

In de eerste plaats merkt het Hof op dat de materiële voorwaarden voor bescherming als (ingeschreven of niet-ingeschreven) gemeenschapsmodel, namelijk de nieuwheid en het eigen karakter, dezelfde zijn voor zowel voortbrengselen als delen van een voortbrengsel³⁶. Voor zover is voldaan aan deze materiële voorwaarden, is de formele voorwaarde voor bescherming als niet-ingeschreven gemeenschapsmodel dat dit model voor het publiek beschikbaar is gesteld op de in artikel 11, lid 2, van verordening nr. 6/2002 bepaalde wijze³⁷. De beschikbaarstelling voor het publiek van het model van een voortbrengsel in zijn geheel kan slechts de beschikbaarstelling van het model van een deel van dat voortbrengsel met zich brengen, indien bij die beschikbaarstelling de verschijningsvorm van dat deel duidelijk herkenbaar is. Dit brengt evenwel geen verplichting voor ontwerpers met zich mee om elk deel van hun voortbrengselen waarvoor zij aanspraak willen maken op bescherming als niet-ingeschreven gemeenschapsmodel, afzonderlijk voor het publiek beschikbaar te stellen.

In de tweede plaats benadrukt het Hof dat het begrip „eigen karakter” in de zin van artikel 6 van verordening nr. 6/2002³⁸ niet ziet op de verhouding tussen het model van een voortbrengsel en de modellen van de delen waaruit dat voortbrengsel bestaat, maar op de verhouding tussen deze modellen en andere, oudere modellen. Om te kunnen onderzoeken of de verschijningsvorm van een deel van een voortbrengsel of van een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel voldoet aan de voorwaarde van een eigen karakter, moet dat deel of onderdeel een zichtbaar gedeelte van het voortbrengsel of samengestelde voortbrengsel vormen dat duidelijk is afgebakend door lijnen, een omtrek, kleuren, vormen of een specifieke textuur. Dit veronderstelt dat de verschijningsvorm van dit deel of onderdeel op zichzelf een algemene indruk kan wekken en niet volledig opgaat in het voortbrengsel als geheel.

³⁵ In de zin van artikel 3, onder a) en c), artikel 4, lid 2, en artikel 11, lid 2, van verordening nr. 6/2002.

³⁶ In de zin van de artikelen 4 tot en met 6 van verordening nr. 6/2002.

³⁷ Op grond van deze bepaling „wordt een model geacht binnen de [Unie] voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, indien het gepubliceerd is, tentoongesteld, in de handel gebracht of anderszins openbaar gemaakt is, en wel op zodanige wijze dat deze feiten bij een normale gang van zaken redelijkerwijs ter kennis konden zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector die in de [Unie] werkzaam zijn”.

³⁸ Artikel 6, lid 1, van verordening nr. 6/2002 bepaalt dat een model wordt geacht een eigen karakter te hebben, indien de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld.

b) Reparatie van een samengesteld voortbrengsel

- [Arrest van 20 december 2017, Acacia en D'Amato \(C-397/16 en C-435/16, EU:C:2017:992\)](#)

Audi en Porsche waren houdsters van verschillende gemeenschapsmodellen voor originele autovelgen in aluminiumlegering. Acacia vervaardigde en verkocht replicavelgen, waarvan het uiterlijk en de functie dikwijls volledig overeenstemden met de origineel gemonteerde velg. Audi en Porsche hebben bij respectievelijk de Tribunale di Milano (rechter in eerste aanleg Milaan, Italië) en het Landgericht Stuttgart (rechter in eerste aanleg Stuttgart, Duitsland) een vordering ingesteld die ertoe strekte, vast te stellen dat de vervaardiging en de verkoop van de betrokken velgen door Acacia inbreuk maakten op hun gemeenschapsmodellen. De Italiaanse en de Duitse verwijzende rechter, waarbij hoger beroep was ingesteld tegen de beslissingen van de rechters in eerste aanleg, hebben de behandeling van de zaak geschorst en het Hof prejudiciële vragen gesteld over de uitlegging van de „reparatieclausule” van artikel 110, lid 1, van verordening nr. 6/2002.

Volgens deze clausule bestaat er geen bescherming als gemeenschapsmodel voor een model dat een onderdeel vormt van een samengesteld voortbrengsel dat wordt gebruikt voor de reparatie van dit samengestelde voortbrengsel om het de oorspronkelijke uiterlijke kenmerken terug te geven.

In antwoord op de vraag of artikel 110, lid 1, van verordening nr. 6/2002 de erin vervatte uitsluiting van bescherming afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de uiterlijke kenmerken van het samengestelde voortbrengsel waarvan het onderdeel in kwestie deel uitmaakt, bepalend zijn voor het beschermde model, wijst het Hof op de doelstelling van artikel 110, lid 1, van verordening nr. 6/2002, die beoogt het monopoliseren van markten van bepaalde reserveonderdelen te voorkomen, en in het bijzonder te verhinderen dat een consument die een duurzaam en wellicht duur product heeft gekocht, voor uitwendige onderdelen voor onbepaalde duur aangewezen is op de fabrikant van het samengestelde product. Vanuit dat perspectief en zich baserend op een letterlijke en teleologische uitlegging stelt het Hof vast dat de draagwijdte van die bepaling niet is beperkt tot onderdelen van een samengesteld voortbrengsel „waarvan de uiterlijke kenmerken bepalend zijn voor het beschermde model”, waarbij het benadrukt dat die uitlegging bijdraagt tot de verwezenlijking van het doel van de „reparatieclausule”, namelijk het monopoliseren van markten van reserveonderdelen tegen te gaan.

Wat verder de vraag betreft welke voorwaarden gelden voor de toepassing van de uitsluiting waarin de „reparatieclausule” voorziet, heeft het Hof er om te beginnen op gewezen dat die uitsluiting slechts toepassing kan vinden op onderdelen die door een gemeenschapsmodel worden beschermd en die derhalve voldoen aan de beschermingsvoorwaarden die in met name artikel 4, lid 2, van verordening nr. 6/2002 zijn vermeld. Die laatste bepaling verleent bescherming aan een voortbrengsel dat een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel vormt, voor zover het onderdeel, wanneer het in het samengestelde voortbrengsel is verwerkt, bij normaal gebruik van dit laatste zichtbaar blijft en de zichtbare kenmerken van het onderdeel als zodanig aan de in artikel 4, lid 1, van die verordening gestelde voorwaarden inzake nieuwheid en eigen karakter voldoen. Dit is het geval bij de gemeenschapsmodellen voor autovelgen waarvan de betrokken autoconstructeurs houders zijn.

Vervolgens beschouwt het Hof die velgen als „onderdelen van een samengesteld voortbrengsel” in de zin van artikel 110, lid 1, aangezien een dergelijke velg een bestanddeel van een auto is en die auto zonder dat bestanddeel niet normaal kan worden gebruikt. Aangaande de voorwaarde dat het onderdeel in kwestie „wordt gebruikt voor de reparatie van dit samengestelde voortbrengsel”, wijst het Hof erop dat die „reparatieclausule” elk gebruik van een onderdeel ter verfraaiing of uit louter gemak, zoals met name de vervanging van een onderdeel om esthetische redenen of om het samengestelde voortbrengsel te individualiseren, daarvan uitsluit, maar juist vereist dat het gebruik van het onderdeel nodig is voor de reparatie van het defecte samengestelde voortbrengsel. Tot slot oordeelt het Hof dat de reparatie moet worden verricht om het samengestelde voortbrengsel zijn oorspronkelijke uiterlijke kenmerken terug te geven. Het Hof benadrukt dienaangaande dat een onderdeel dat bijdraagt tot de reparatie van de uiterlijke kenmerken van het samengestelde voortbrengsel in de zin van die bepaling, noodzakelijkerwijs zichtbaar moet zijn. Aan de hand van die overwegingen komt het Hof tot de slotsom dat artikel 110, lid 1, van verordening nr. 6/2002 uitsluitend van toepassing is op onderdelen van een samengesteld voortbrengsel die visueel identiek zijn aan de originele onderdelen, wat niet het geval is bij een reserveonderdeel dat, wat de kleur of de afmetingen ervan betreft, niet overeenkomt met het originele onderdeel, of wanneer de uiterlijke kenmerken van het samengestelde voortbrengsel werden gewijzigd na het in de handel brengen ervan.

Ten slotte wordt het Hof gevraagd of de fabrikant of verkoper van een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel die zich wil beroepen op de uitsluiting van artikel 110, lid 1, van verordening nr. 6/2002, erop moet toezien dat dit onderdeel uitsluitend voor reparaties kan worden aangeschaft, en, in voorkomend geval, op welke wijze dit dient te gebeuren. Het Hof benadrukt in dit verband dat een zorgvuldigheidsplicht rust op de fabrikant of de verkoper van een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel die zich wil beroepen op de afwijking waarin deze bepaling voorziet. Met het oog daarop dienen zij de downstream-gebruiker aan de hand van een duidelijke en zichtbare vermelding op het voortbrengsel, op de verpakking ervan, op de catalogi of op de verkoopdocumenten in te lichten over het feit dat het betrokken onderdeel vervaardigd is volgens een model waarvan zij niet de houders zijn en voorts over het feit dat dit onderdeel uitsluitend is bestemd om te worden gebruikt voor de reparatie van het samengestelde voortbrengsel om het de oorspronkelijke uiterlijke kenmerken terug te geven. Verder dienen zij aan de hand van passende middelen, met name op contractuele wijze, erop toe te zien dat de downstream-gebruiker de betrokken onderdelen niet bestemt voor een gebruik dat onverenigbaar is met de in artikel 110, lid 1, van verordening nr. 6/2002 gestelde voorwaarden en dienen zij af te zien van de verkoop van een dergelijk onderdeel wanneer zij weten of, gelet op alle relevante omstandigheden, redelijkerwijs moeten weten dat het toekomstige gebruik van dat onderdeel niet zal voldoen aan de gestelde voorwaarden.

6. Modellen die bepaald zijn door hun technische functie en modellen van verbindingen

- [Arrest van 8 maart 2018, DOCERAM \(C-395/16, EU:C:2018:172\)](#)

DOCERAM GmbH was houdster van een aantal gemeenschapsmodellen die waren ingeschreven voor lascentreerpennen. Deze vennootschap heeft een stakingsvordering ingesteld tegen

CeramTec GmbH, die eveneens lascentreerpennen vervaardigde en verkocht in dezelfde varianten als die welke door deze modellen werden beschermd. In het kader van een reconventionele vordering tot nietigverklaring zijn deze modellen nietig verklaard op grond dat de uiterlijke kenmerken van de betrokken voortbrengselen uitsluitend waren bepaald door de technische functie daarvan.

Het Oberlandesgericht Düsseldorf (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Noordrijn-Westfalen, Düsseldorf, Duitsland) heeft het Hof een prejudiciële vraag gesteld, namelijk of het bestaan van alternatieve modellen doorslaggevend is voor de beoordeling of uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel uitsluitend door de technische functie van dat voortbrengsel worden bepaald.

Het Hof verklaart voor recht, ten eerste, dat artikel 8, lid 1, van verordening nr. 6/2002 aldus moet worden uitgelegd dat voor de beoordeling of uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel uitsluitend door de technische functie van dat voortbrengsel worden bepaald, nagegaan moet worden of die functie de enige factor is die bepalend was voor die kenmerken, en dat in dit verband niet doorslaggevend is of er alternatieve modellen zijn.

Om te beginnen stelt het Hof met betrekking tot de bewoordingen van artikel 8, lid 1, van verordening nr. 6/2002 vast dat er geen criteria worden gegeven ter beoordeling of de desbetreffende uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel uitsluitend worden bepaald door de technische functie van dat voortbrengsel en dat uit geen enkele bepaling van deze verordening naar voren komt dat de omstandigheid dat er alternatieve modellen zijn waarmee dezelfde technische functie als die van het betrokken voortbrengsel kan worden vervuld, het enige criterium is aan de hand waarvan kan worden bepaald of dat artikel van toepassing is.

Vervolgens merkt het Hof met betrekking tot de context van artikel 8, lid 1, van verordening nr. 6/2002 op dat die bepaling onderdeel is van afdeling 1 van titel II van deze verordening, met als opschrift „Voorwaarden voor bescherming”, en ziet op het geval waarin een gemeenschapsmodel geen bescherming biedt aan de uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel wanneer deze kenmerken uitsluitend door de technische functie van dat voortbrengsel worden bepaald. Bovendien kan volgens overweging 10 van die verordening uit de uitsluiting van bescherming in dit geval niet worden afgeleid dat een model esthetische waarde moet bezitten. Het Hof leidt daaruit af dat het niet noodzakelijk is dat het uiterlijk van het betrokken voortbrengsel een esthetisch aspect bezit om te kunnen worden beschermd op grond van die verordening.

Het herinnert evenwel eraan dat de verschijningsvorm het doorslaggevende element van een model is en dat deze vaststelling bevestigt dat artikel 8, lid 1, van verordening nr. 6/2002 aldus moet worden uitgelegd dat de bescherming van die verordening krachtens deze bepaling niet geldt wanneer de noodzaak om aan een bepaalde technische functie van het betrokken voortbrengsel te voldoen, de enige factor is waarom de ontwerper voor een bepaald uiterlijk kenmerk van dat voortbrengsel heeft gekozen en andere overwegingen, met name met betrekking tot het visuele aspect van het voortbrengsel, geen rol hebben gespeeld bij de keuze voor dat kenmerk.

Ten slotte oordeelt het Hof dat een dergelijke uitlegging ook steun vindt in het doel van verordening nr. 6/2002. Uit de overwegingen 5 en 7 van die verordening volgt immers dat met de verordening wordt beoogd een in elke lidstaat rechtstreeks geldend gemeenschapsmodel in

te voeren dat in één, alle lidstaten omvattend gebied wordt beschermd, alsmede innovatie, ontwikkeling van nieuwe voortbrengselen en investering in de productie ervan aan te moedigen door industriële vormgeving beter te beschermen. Wat met name artikel 8, lid 1, van verordening nr. 6/2002 betreft, moet erop worden gewezen dat deze bepaling, gelezen in samenhang met overweging 10 van de verordening, beoogt te voorkomen dat technologische innovatie wordt gehinderd door de omstandigheid dat uiterlijke kenmerken worden beschermd die uitsluitend door de technische functie van een voortbrengsel worden bepaald.

Ten tweede verklaart het Hof voor recht dat voor de beoordeling of de desbetreffende uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel uitsluitend door de technische functie van dat voortbrengsel worden bepaald, de nationale rechter rekening dient te houden met alle relevante objectieve omstandigheden van het specifieke geval en dat in dit verband niet hoeft te worden uitgegaan van de perceptie van een „objectieve waarnemer”.

Het Hof preciseert dat bij een dergelijke beoordeling met name moet worden gekeken naar het aan de orde zijnde model, de objectieve omstandigheden waaruit blijkt waarom is gekozen voor bepaalde uiterlijke kenmerken van het betrokken voortbrengsel, gegevens met betrekking tot het gebruik van dat voortbrengsel of het bestaan van alternatieve modellen waarmee dezelfde technische functie kan worden vervuld, mits die omstandigheden, gegevens of alternatieven worden onderbouwd door betrouwbaar bewijs.

- [Arrest van 18 november 2020, Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products en Koopman International \(Installaties voor vloeistofvoorziening\) \(T-574/19, EU:T:2020:543\)](#)³⁹

Tinnus Enterprises LLC was houdster van een gemeenschapsmodel waarvoor de aanvraag op 10 maart 2015 werd ingediend bij het EUIPO. Dit model is bestemd om te worden toegepast op het voortbrengsel „installaties voor vloeistofvoorziening”. Op 7 juni 2016 en 19 april 2017 hebben Mystic Products Import & Export SL en Koopman International BV vorderingen tot nietigverklaring van het litigieuze model ingesteld. Deze vorderingen waren met name gebaseerd op artikel 8, lid 1, van verordening nr. 6/2002, dat bepaalt dat een recht op een gemeenschapsmodel niet geldt voor de uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel die uitsluitend door de technische functie ervan worden bepaald.

Bij bevestigende beslissing van 12 juni 2019 heeft de kamer van beroep van het EUIPO het betrokken model nietig verklaard omdat dit model berust op uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel, namelijk installaties voor vloeistofvoorziening, die uitsluitend door de technische functie van dit voortbrengsel worden bepaald.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep en legt voor het eerst artikel 8, lid 1, van verordening nr. 6/2002 uit, volgens hetwelk een gemeenschapsmodel geen rechten verleent op de uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel die uitsluitend door de technische functie ervan worden bepaald; aldus vult het Gerecht de analyse van het Hof aan in het arrest van 8 maart 2018, DOCERAM⁴⁰.

³⁹ De hogere voorziening tegen dit arrest is niet toegelaten (beschikking van 5 mei 2021, [Tinnus Enterprises/EUIPO](#), C-29/21 P, niet gepubliceerd, EU:C:2021:357).

⁴⁰ Zie arrest van het Hof van 8 maart 2018, [DOCERAM](#) (C-395/16, EU:C:2018:172), dat in deze themafiche wordt uiteengezet in rubriek „I. 6. Modellen die bepaald zijn door hun technische functie en modellen van verbindingen”, blz. 30.

Om te beginnen brengt het Gerecht in herinnering dat volgens het arrest DOCERAM voor de beoordeling of uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel uitsluitend door de technische functie van dat voortbrengsel worden bepaald, nagegaan moet worden of die functie de enige factor is die bepalend was voor die kenmerken, waarbij het niet doorslaggevend is of er alternatieve modellen bestaan.

De beoordeling moet worden verricht in drie stappen: de bepaling van de technische functie van het betrokken voortbrengsel, de analyse van de uiterlijke kenmerken van dit voortbrengsel en het onderzoek van de vraag of, gelet op alle relevante objectieve omstandigheden, deze kenmerken uitsluitend worden bepaald door de technische functie van het betrokken voortbrengsel. Het Gerecht preciseert dat als ten minste een van de uiterlijke kenmerken van het betrokken voortbrengsel niet uitsluitend door de technische functie van dat voortbrengsel wordt bepaald, het betrokken model geldig blijft en aan dit kenmerk bescherming wordt geboden.

Verder wijst het Gerecht erop dat indien alle uiterlijke kenmerken van het betrokken voortbrengsel uitsluitend door de technische functie ervan worden bepaald, het model ongeldig zal zijn, tenzij de schikking van die kenmerken is ingegeven door overwegingen die niet uitsluitend betrekking hebben op de noodzaak om de technische functie van het betrokken voortbrengsel te vervullen, waarbij met name een visuele totaalindruk tot stand komt die verder gaat dan enkel de technische functie.

Vervolgens herinnert het Gerecht eraan dat de vaststelling van de uiterlijke kenmerken van een voortbrengsel naargelang het geval dient te worden verricht aan de hand van een eenvoudige visuele analyse van het model of op basis van een uitvoerig onderzoek ervan. Het Gerecht bevestigt de door het EUIPO gevolgde benadering en is van oordeel dat de omstandigheid dat de uiterlijke kenmerken van het betrokken voortbrengsel samenvallen met de individuele bestanddelen ervan, niet betekent dat het EUIPO blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting bij de vaststelling van deze kenmerken.

Verder herinnert het Gerecht eraan dat volgens het arrest DOCERAM het bestaan van alternatieve modellen waarmee dezelfde technische functie kan worden verwezenlijkt een relevante objectieve omstandigheid vormt waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de vraag of de uiterlijke kenmerken van het betrokken voortbrengsel uitsluitend door de technische functie ervan worden bepaald. In dit verband oordeelt het Gerecht dat het EUIPO bij zijn analyse van het betrokken model terecht niet alleen rekening heeft gehouden met het bestaan van andere modellen waarvan Tinnus Enterprises houdster is, maar ook met andere relevante objectieve omstandigheden (met name haar Europese octrooiaanvraag) om tot de slotsom te komen dat alle uiterlijke kenmerken van het betrokken voortbrengsel uitsluitend door de technische functie ervan worden bepaald.

Ten slotte is het Gerecht van oordeel dat het EUIPO alle relevante objectieve omstandigheden, onderbouwd door betrouwbaar bewijs, in aanmerking heeft genomen om tot de slotsom te komen dat de verschijningsvorm van het betrokken voortbrengsel niet voortvloeit uit een specifieke schikking van de kenmerken ervan die is ingegeven door esthetische overwegingen, maar uitsluitend wordt bepaald door de technische functie van dat voortbrengsel.

7. Strijdigheid met een ouder model

- [Arrest van 18 maart 2010, Grupo Promer Mon Graphic/BHIM – PepsiCo \(Weergave van cirkelvormige reclamedrager\) \(T-9/07, EU:T:2010:96\)⁴¹](#)

PepsiCo was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodel voor het voortbrengsel „reclamemateriaal voor spellen”. De beslissing van de nietigheidsafdeling waarbij de door Grupo Promer ingestelde vordering tot nietigverklaring was toegewezen, werd vernietigd door de kamer van beroep. Laatstgenoemde was van oordeel dat het litigieuze model niet strijdig was met een ouder model.

Het Gerecht wijst het beroep toe dat tegen de beslissing van de kamer van beroep werd ingesteld en vernietigt die beslissing op grond dat de verschillen tussen de conflicterende modellen niet volstonden om bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk te wekken.

Het Gerecht preciseert dat de in artikel 25, lid 1, van verordening nr. 6/2002 opgenomen lijst van gronden voor nietigheid van een gemeenschapsmodel, als uitputtend moet worden beschouwd en dat kwade trouw van de houder van het litigieuze gemeenschapsmodel daarin niet wordt vermeld. Het Gerecht beschrijft voorts bepaalde basisbegrippen van verordening nr. 6/2002. Wat het begrip „strijdig” betreft, merkt het Gerecht op dat artikel 25, lid 1, onder d), van verordening nr. 6/2002 aldus moet worden uitgelegd dat een gemeenschapsmodel strijdig is met een ouder model wanneer dit gemeenschapsmodel, rekening houdend met de vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling ervan, bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt dan die van het ingeroepen oudere model.

Bovendien verduidelijkt het Gerecht de strekking van de begrippen „mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model”, „geïnformeerde gebruiker” en „algemene indruk”. Met betrekking tot de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model, is het Gerecht van oordeel dat deze onder meer wordt bepaald door beperkingen als gevolg van het feit dat de technische functie van het voortbrengsel of een deel daarvan bepaalde kenmerken oplegt, of door de wettelijke voorschriften die voor het voortbrengsel gelden.

- [Arrest van 21 april 2021, Bibita Group/EUIPO – Benkomers \(Drinkfles\) \(T-326/20, EU:T:2021:208\)](#)

Op 13 maart 2017 heeft Benkomers OOD bij het EUIPO een aanvraag ingediend tot inschrijving van een gemeenschapsmodel dat een drinkfles weergeeft. Na de inschrijving van dit model heeft verzoekster, Bibita Group, een vordering tot nietigverklaring ervan ingediend op grond van artikel 25, lid 1, onder d), iii), van verordening nr. 6/2002. Zij heeft aangevoerd dat, aangezien in het kader van artikel 25, lid 1, onder d), iii), van verordening nr. 6/2002 dezelfde criteria moeten worden toegepast als voor de beoordeling van het eigen karakter overeenkomstig artikel 25, lid 1, onder b), gelezen in samenhang met artikel 6 van deze verordening, het litigieuze model geen eigen karakter had ten opzichte van het model waarvan zij houdster was en dat werd beschermd vanaf een tijdstip dat voorafging aan de datum van de indiening van de aanvraag tot

⁴¹ De tegen dat arrest ingestelde hogere voorziening is afgewezen bij arrest van 20 oktober 2011, [PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#), dat is opgenomen in rubriek „l. 3. c. Eigen karakter – Geïnformeerde gebruiker”.

inschrijving van het litigieuze model. De vordering tot nietigverklaring⁴² is door de nietigheidsafdeling afgewezen en de kamer van beroep van het EUIPO heeft het tegen deze afwijzing ingestelde beroep verworpen.

Het Gerecht verwerpt het beroep dat Bibita Group heeft ingesteld tegen de beslissing van de kamer van beroep en verduidelijkt het begrip „strijdigheid” in de zin van artikel 25, lid 1, onder d), van verordening nr. 6/2002.

Om te beginnen herinnert het Gerecht eraan dat artikel 25, lid 1, onder d), van verordening nr. 6/2002 volgens vaste rechtspraak aldus moet worden uitgelegd dat een gemeenschapsmodel strijdig is met een ouder model wanneer dit gemeenschapsmodel, rekening houdend met de vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling ervan, bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt dan die van het ingeroepen oudere model.

Wat vervolgens het argument betreft dat het oudere model een bijzonder ruime bescherming genoot, preciseert het Gerecht dat, ondanks de verwijzing in overweging 14 van verordening nr. 6/2002 naar het bestaan van een „duidelijk” verschil tussen de algemene indrukken die de betrokken modellen wekken, de bewoordingen van artikel 6 van deze verordening zelf duidelijk en ondubbelzinnig zijn. Volgens de rechtspraak betreffende die bepaling moet er aldus bij de toepassing van artikel 25, lid 1, onder d), van die verordening en bij de beoordeling van het bestaan van een strijdigheid tussen de betrokken modellen van worden uitgegaan dat een model in aanmerking kan komen voor de door het gemeenschapsmodel geboden bescherming indien het bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk wekt dan die van het oudere model.

Voorts benadrukt het Gerecht dat, zelfs indien het zou vaststaan dat de vorm van het oudere model op de datum van inschrijving ervan volledig nieuw was in de betrokken industriesector, het unieke karakter van een dergelijke vorm ook dan daaraan geen ruimere bescherming zou verlenen dan die waarvoor het volgens verordening nr. 6/2002 in aanmerking komt. Bovendien heeft het zagezegd nieuwe karakter of de originaliteit van de verschijningsvorm van het oudere model geen invloed op de beoordeling van het eigen karakter van het litigieuze model.

Ten slotte beoordeelt het Gerecht, na de criteria ter beoordeling van het eigen karakter van een gemeenschapsmodel in herinnering te hebben gebracht, de algemene indruk die de betrokken modellen wekken bij de geïnformeerde gebruiker. Het benadrukt dat bij de dienaangaande te verrichten beoordeling rekening moet worden gehouden met alle andere onderscheidende kenmerken van de betrokken modellen dan die welke onvoldoende kenmerkend zijn om een invloed te hebben op die algemene indruk.

De betrokken modellen vertonen evenwel aanzienlijke verschillen. Bijgevolg is het Gerecht van oordeel dat de kamer van beroep terecht tot de slotsom is gekomen dat het litigieuze model

⁴² Artikel 25, lid 1, onder d), iii), van verordening nr. 6/2002, zoals gewijzigd, bepaalt dat een gemeenschapsmodel nietig kan worden verklaard wanneer het strijdig is met een ouder model dat na de datum van indiening van de aanvraag of, wanneer aanspraak op voorrang wordt gemaakt, na de datum van voorrang voor het publiek beschikbaar is gesteld, en dat vanaf een aan deze datum voorafgaand tijdstip wordt beschermd door een modelrecht dat is ingeschreven overeenkomstig de Akte van Genève bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de internationale registratie van tekeningen en modellen van nijverheid, vastgesteld in Genève op 2 juli 1999, goedgekeurd bij besluit 2006/954/EG van de Raad van 18 december 2006 (PB 2006, L 386, blz. 28), en dat rechtsgevolgen heeft in de Gemeenschap, of door een aanvraag om een zodanig recht.

niet strijdig is met het oudere model in de zin van artikel 25, lid 1, onder d), iii), van deze verordening.

8. Gebruik van een onderscheidend teken in een later model

- [Arrest van 12 mei 2010, Beifa Group/BHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer \(Schrijfinstrument\) \(T-148/08, EU:T:2010:190\)](#)

Beifa Group Co. Ltd. was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het BHIM [thans EUIPO] ingeschreven gemeenschapsmodel dat schrijfinstrumenten weergeeft. De nietigheidsafdeling, waarbij een vordering tot nietigverklaring was ingesteld door Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG, houdster van een ouder driedimensionaal merk, heeft het litigieuze model nietig verklaard. Zij heeft in wezen overwogen dat in het litigieuze model gebruik werd gemaakt van het oudere merk, zodat dit model overeenstemde met het oudere merk. Aangezien de waren waarop het litigieuze model en het oudere merk betrekking hadden, dezelfde waren, bestond er volgens de nietigheidsafdeling gevaar voor verwarring bij het publiek waarvoor die waren bestemd waren. De beslissing van de nietigheidsafdeling is bevestigd bij beslissing van de kamer van beroep.

Het Gerecht wijst het tegen laatstgenoemde beslissing ingestelde beroep toe en vernietigt die beslissing. Voorts brengt het preciseringen aan met betrekking tot de uitlegging van artikel 25, lid 1, onder e), van verordening nr. 6/2002, volgens hetwelk een gemeenschapsmodel slechts nietig kan worden verklaard indien in een later model gebruik wordt gemaakt van een onderscheidend teken en het gemeenschapsrecht of het recht van de lidstaat dat op dat teken van toepassing is, de houder van het recht op het teken toestaat dat gebruik te verbieden. Volgens het Gerecht ziet deze bepaling niet alleen op het geval van identieke tekens, maar ook op dat van overeenstemmende tekens, zodat de kamer van beroep geen blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de bepaling in die zin uit te leggen dat de houder van een onderscheidend teken op grond daarvan nietigverklaring van een later gemeenschapsmodel kan vorderen wanneer in dat model gebruik wordt gemaakt van een teken dat overeenstemt met zijn teken.

Het Gerecht onderzoekt voorts de wijze waarop een verzoek om het bewijs van het normale gebruik moet worden ingediend door de houder van een gemeenschapsmodel waartegen een vordering tot nietigverklaring is ingesteld, bij gebreke van een specifieke bepaling ter zake in verordening nr. 6/2002. Het Gerecht merkt op dat een dergelijk verzoek uitdrukkelijk en tijdig voor het EUIPO moet worden geformuleerd. Daarentegen kan een verzoek om het bewijs van het normale gebruik van het oudere teken dat ter ondersteuning van een vordering tot nietigverklaring van een gemeenschapsmodel wordt aangevoerd, niet voor het eerst voor de kamer van beroep worden ingediend.

- [Arrest van 24 september 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Bromfietsen\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴³

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van een bij het EUIPO ingeschreven gemeenschapsmodel dat bromfietsen en motorfietsen afbeeldt. De kamer van beroep van het EUIPO heeft de beslissing van de nietigheidsafdeling – waarbij de door Piaggio & C. SpA ingestelde vordering tot nietigverklaring was toegewezen – vernietigd en geoordeeld dat het litigieuze model nieuw was en een eigen karakter had.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep en oordeelt dat deze laatste geen blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door te oordelen dat er bij het relevante publiek geen gevaar bestond voor verwarring, waaronder begrepen het gevaar voor associatie, op basis waarvan artikel 25, lid 1, onder e), van verordening nr. 6/2002 kon worden toegepast.

In dit arrest verduidelijkt het Gerecht de draagwijdte van en de begrippen in verband met de grond voor nietigheid van een ingeschreven gemeenschapsmodel die is ontleend aan het gebruik, in een model, van een ouder onderscheidend teken in strijd met artikel 25, lid 1, onder e), van verordening nr. 6/2002.

In dit verband oordeelt het Gerecht dat de gemiddelde consument, die blijk geeft van een hoog aandachtsniveau, gelet op de visuele totaalindruk die wordt gewekt door het oudere merk van Piaggio & C., dat bestaat uit de tevens door het oudere model beschermde driedimensionale scootervorm – welke totaalindruk verschilt van die welke het litigieuze model oproept – alsmede gelet op de belangrijke rol die het design speelt bij diens keuze, zal uitsluiten dat in het litigieuze model gebruik is gemaakt van het oudere merk, hoewel het gaat om dezelfde waren of voortbrengselen.

Meer in het bijzonder merkt het Gerecht op dat de gemiddelde consument, die geen vakman met grondige technische deskundigheid is, bij het aanschouwen van de door het oudere merk beschermde driedimensionale scootervorm en de vorm van het litigieuze model, niet in staat is om spontaan de X-vorm tussen de achterkant van het frame en de onderkant van het zadel alsook de omgekeerde Ω -vorm tussen de onderkant van het zadel en de voorplaat te herkennen, en evenmin om automatisch de pijlvorm van de voorplaat op te merken, zelfs al geeft hij blijk van een hoog aandachtsniveau. Wat de achterkuip betreft, zal hij vooral het verschil opmerken tussen de spits uitlopende vorm van de achterkuip van het oudere merk en de achterkuip van het litigieuze model, die meer lijkt op een halve cirkel. Meer in het algemeen zal de gemiddelde consument, die blijk geeft van een hoog aandachtsniveau, de stijl, de lijnen en de aanblik van de door het oudere merk beschermde driedimensionale scootervorm visueel als verschillend van die van het litigieuze model percipiëren.

⁴³ Zie ook rubriek „I. 9. Gebruik zonder toestemming van een auteursrechtelijk beschermd werk”.

9. Gebruik zonder toestemming van een auteursrechtelijk beschermd werk

- [Arrest van 23 oktober 2013, Viejo Valle/BHIM – Établissements Coquet \(Gegroefd kopje en schoteltje en gegroefd diep bord\) \(T-566/11 en T-567/11, EU:T:2013:549\)](#)

Viejo Valle, SA was houdster van gemeenschapsmodellen die een gegroefd kopje en schoteltje en een gegroefd diep bord weergeven. Interveniente, Établissements Coquet, heeft op grond van artikel 25, lid 1, onder f), van verordening nr. 6/2002 vorderingen tot nietigverklaring van deze modellen ingesteld. Hiertoe beriep zij zich op twee serviesstukken waarvoor zij bescherming krachtens het Franse auteursrecht claimde. Het BHIM [thans EUIPO] heeft de litigieuze modellen nietig verklaard.

Het Gerecht verwerpt het beroep dat tegen de beslissing van de kamer van beroep is ingesteld. Het brengt in herinnering dat artikel 25, lid 3, van verordening nr. 6/2002 en artikel 28, lid 1, onder b), iii), van verordening nr. 2245/2002 vereisen dat degene die de nietigheid van een gemeenschapsmodel vordert op grond van een volgens de wetgeving van een lidstaat beschermd auteursrecht, houder is van dit auteursrecht en dienaangaande bewijselementen aan het EUIPO bezorgt.

Bij de vraag of de verzoeker tot nietigverklaring houder is van het auteursrecht in de zin van deze bepaling, en bij de vraag of het bewijs van dit recht is geleverd bij het Bureau, mag niet worden voorbijgegaan aan het ter ondersteuning van de vordering tot nietigverklaring aangevoerde recht van de lidstaat, in casu het Franse recht. Het geldende recht van een lidstaat speelt in dat verband immers in het bijzonder een rol bij de vaststelling van de procedures voor verwerving en bewijs van het auteursrecht op het ter staving van de vordering tot nietigverklaring aangevoerde werk.

- [Arrest van 24 september 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Bromfietsen\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)⁴⁴](#)

In dit arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet⁴⁵, oordeelt het Gerecht dat de kamer van beroep geen blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door op basis van de elementen waarover zij beschikte te oordelen dat het met het oudere model overeenkomende scootertype dat wordt beschermd door het Franse en Italiaanse auteursrecht, niet zonder toestemming was gebruikt in het litigieuze model zoals vereist voor de toepassing van artikel 25, lid 1, onder f), van verordening nr. 6/2002.

Dienaangaande merkt het Gerecht op dat krachtens het Italiaanse auteursrecht de artistieke en creatieve kern die bestaat uit de vormkenmerken van het scootermodel dat overeenkomt met het oudere model, niet mag worden gebruikt in het litigieuze model. Tussen de achterkant van het frame en de onderkant van het zadel alsook tussen de onderkant van het zadel en de voorplaat, vertoont het litigieuze model veeleer hoekige lijnen. De puntige voorplaat ervan lijkt tot aan het spatbord eerder op een „stropdas” dan op een pijl. De achterkuip van het litigieuze model is niet spits uitlopend in tegenstelling tot de druppelvormige achterkuip van het oudere model.

⁴⁴ Zie ook de rubriek „I. 8. Gebruik van een onderscheidend teken in een later model”.

⁴⁵ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil, rubriek „I. 8. Gebruik van een onderscheidend teken in een later model”, blz. 36.

Bovendien zijn volgens het Gerecht het kenmerkende algemene voorkomen en de bijzondere vorm – met een „gerond, vrouwelijk en ‚vintage‘ karakter” – van het oudere model evenmin terug te vinden in het litigieuze model dat wordt gekenmerkt door rechte lijnen en hoeken, zodat het met het oudere model overeenstemmende werk en het litigieuze model een verschillende indruk oproepen.

II. Aan het model verbonden rechten

1. Houder van het model

- [Arrest van 2 juli 2009, FEIA \(C-32/08, EU:C:2009:418\)](#)

De Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (hierna: „FEIA”) heeft een project, genoemd „D'ARTES”, ontwikkeld in het kader waarvan handwerkateliers op basis van een ontwerp van een vakman uit de betrokken sector een collectie voorwerpen konden vervaardigen, die in de handel zouden worden gebracht. AC&G SA, die het project leidde, was belast met de selectie van de ontwerpers en het sluiten van overeenkomsten met deze ontwerpers. In het kader daarvan heeft AC&G SA met Cul de Sac Espacio Creativo SL (hierna: „Cul de Sac”) een mondelinge, niet aan de bepalingen van het Spaanse arbeidswetboek onderworpen overeenkomst gesloten voor het ontwerpen van een model bij de creatie van een nieuwe collectie producten.

Cul de Sac heeft een reeks wandklokken (koekoeksklokken) ontworpen die in het kader van het D'ARTES-project waren vervaardigd en aan het publiek waren voorgesteld. Cul de Sac en Acierta Product & Position SA hebben vervolgens koekoeksklokken vervaardigd en op de markt gebracht. De FEIA heeft deze ondernemingen voor de Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria (handelsrechter nr. 1 van Alicante en rechtbank voor het gemeenschapsmerk nr. 1, Spanje) gedaagd, met het argument dat zij houdster was van de niet-ingeschreven gemeenschapsmodellen met betrekking tot de aan de orde zijnde koekoeksklokken.

Het Hof, waaraan prejudiciële vragen zijn voorgelegd betreffende het houderschap van een in opdracht ontworpen gemeenschapsmodel, verklaart voor recht dat artikel 14, lid 3, van verordening (EG) nr. 6/2002, volgens hetwelk het recht op het gemeenschapsmodel aan de werkgever toekomt wanneer dit model door een werknemer in de uitoefening van zijn functie of volgens de instructies van zijn werkgever is ontworpen, tenzij bij overeenkomst anders is bepaald of tenzij de toepasselijke nationale wettelijke regeling een andersluidende bepaling bevat, niet van toepassing is op een in opdracht ontworpen gemeenschapsmodel.

De gemeenschapswetgever is voor het bepalen van de specifieke regeling van artikel 14, lid 3, van deze verordening immers uitgegaan van een specifieke contractuele verhouding, te weten de arbeidsverhouding, zodat dit lid niet kan worden toegepast op andere contractuele verhoudingen, zoals die welke bestaat bij een in opdracht ontworpen gemeenschapsmodel.

In het geval van in opdracht ontworpen gemeenschapsmodellen die niet zijn ingeschreven en die bovendien door de nationale wettelijke regeling niet worden gelijkgesteld met in het kader van een arbeidsverhouding ontworpen modellen, moet artikel 14, lid 1, van verordening nr. 6/2002 aldus worden uitgelegd dat het recht op het gemeenschapsmodel toekomt aan de ontwerper, tenzij het bij overeenkomst is overgedragen aan diens rechtverkrijgende.

De mogelijkheid voor de ontwerper om zijn recht op het gemeenschapsmodel bij overeenkomst over te dragen aan zijn rechtverkrijgende in de zin van artikel 14, lid 1, van deze verordening,

vloeit immers voort uit de bewoordingen van dat artikel en is voorts in overeenstemming met de door die verordening nagestreefde doelstellingen. De aanpassing van de bescherming van een gemeenschapsmodel aan de behoeften van de verschillende bedrijfstakken in de Gemeenschap door middel van een contractuele overdracht van het recht op het gemeenschapsmodel kan namelijk bijdragen aan de verwezenlijking van het fundamentele doel van doeltreffende uitoefening van de door een gemeenschapsmodel verleende rechten op het gehele grondgebied van de Gemeenschap. Bovendien bevordert een betere bescherming van industriële vormgeving niet alleen de bijdrage van individuele ontwerpers aan de vooraanstaande rol van de Gemeenschap op dit gebied, maar moedigt zij ook innovatie, ontwikkeling van nieuwe voortbrengselen en investering in de productie ervan aan.

Het staat echter aan de nationale rechter om de inhoud van een dergelijke overeenkomst te onderzoeken en uit te maken of in het concrete geval het recht op het niet-ingeschreven gemeenschapsmodel daadwerkelijk door de ontwerper aan zijn rechtverkrijgende is overgedragen. In het kader van dat onderzoek dient hij de wettelijke regeling betreffende de overeenkomsten toe te passen om uit te maken aan wie het recht op het niet-ingeschreven gemeenschapsmodel toekomt in de zin van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 6/2002.

2. Rechtsgevolgen van het model

- [Arrest van 16 februari 2012, Celaya Emparanza y Galdos International \(C-488/10, EU:C:2012:88\)](#)

Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA was houdster van een gemeenschapsmodel bestaande in een verkeerspaal bestemd voor wegmarkering, waarvoor de aanvraag op 26 oktober 2005 bij het EUIPO was ingediend. In 2007 heeft Proyectos Integrales de Balizamiento SL een verkeerspaal in de handel gebracht. In 2008 heeft deze onderneming bij het EUIPO de inschrijving verkregen van een gemeenschapsmodel bestaande in deze paal. Aangezien Celaya Emparanza y Galdos Internacional van mening was dat deze paal geen andere algemene indruk wekte dan haar model, heeft zij bij de Juzgado de lo Mercantil no 1 de Alicante y no 1 de Marca Comunitaria (handelsrechter nr. 1 van Alicante en rechtbank voor het gemeenschapsmerk nr. 1, Spanje) een vordering wegens inbreuk ingesteld. Proyectos Integrales de Balizamiento betoogde dat, zolang de inschrijving van haar model niet nietig was verklaard, zij een gebruiksrecht genoot, zodat de uitoefening van dit recht niet als een inbreuk kon worden beschouwd.

In het kader van een prejudiciële verwijzing verklaart het Hof voor recht dat artikel 19, lid 1, van verordening nr. 6/2002 aldus moet worden uitgelegd dat, in een procedure wegens inbreuk op het aan een ingeschreven gemeenschapsmodel verbonden uitsluitende recht, het recht om derden te beletten dat model te gebruiken zich uitstrekt tot iedere derde die een model gebruikt dat bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt, daaronder begrepen de derde houder van een later ingeschreven gemeenschapsmodel, ongeacht zijn intentie en zijn gedrag.

De bepalingen van deze verordening moeten worden uitgelegd in het licht van het prioriteitsbeginsel, dat inhoudt dat het eerder ingeschreven gemeenschapsmodel voorrang heeft op de later ingeschreven gemeenschapsmodellen. Met name uit artikel 4, lid 1, van verordening nr. 6/2002 vloeit voort dat een model slechts als gemeenschapsmodel wordt

beschermd voor zover het nieuw is en een eigen karakter heeft. Bij een conflict tussen twee ingeschreven gemeenschapsmodellen wordt het als eerste ingeschreven model geacht te voldoen aan deze voorwaarden voor gemeenschapsbescherming vóór het als tweede ingeschreven model. Bijgevolg kan de houder van het later ingeschreven gemeenschapsmodel de door deze verordening verleende bescherming alleen genieten indien hij bij wege van een vordering tot nietigverklaring of in voorkomend geval op reconventionele vordering aantoont dat voor het eerder ingeschreven gemeenschapsmodel niet is voldaan aan een van deze voorwaarden.

Krachtens de in de artikelen 45 tot en met 48 van verordening nr. 6/2002 geregelde inschrijvingsprocedure voor gemeenschapsmodellen onderzoekt het EUIPO of de aanvraag voldoet aan de in deze verordening gestelde vormvereisten voor indiening. Indien de aanvraag voldoet aan deze voorwaarden, overeenstemt met de definitie van een model in artikel 3, onder a), van deze verordening en niet strijdig is met de openbare orde of de goede zeden, neemt het Bureau de aanvraag in het register van gemeenschapsmodellen op als ingeschreven gemeenschapsmodel. Het betreft bijgevolg een snelle, in wezen formele controle, die, zoals in overweging 18 van deze verordening is aangegeven, geen onderzoek ten gronde vereist om vóór inschrijving vast te stellen of het model voldoet aan de voorwaarden voor bescherming en die, anders dan de inschrijvingsprocedure van verordening nr. 207/2009 inzake het gemeenschapsmerk, overigens geen

stadium omvat waarin de houder van een eerder ingeschreven model zich tegen de inschrijving kan verzetten.

Aldus kan alleen een uitlegging van het begrip „derde” in artikel 19, lid 1, van verordening nr. 6/2002 in de zin dat „derde” ook de derde houder van een later ingeschreven gemeenschapsmodel omvat, de door deze verordening nagestreefde doelstelling van doelmatige bescherming van ingeschreven gemeenschapsmodellen en de nuttige werking van inbreukprocedures waarborgen.

- [Arrest van 22 juni 2016, Thomas Philipps \(C-419/15, EU:C:2016:468\)](#)

Grüne Welle Vertriebs GmbH was houdster van een uitsluitende licentie, voor Duitsland, met betrekking tot een gemeenschapsmodel voor een bolvormig wastablet. Deze licentie was niet ingeschreven in het register van gemeenschapsmodellen. Thomas Philipps GmbH distribueerde reclameartikelen, waaronder een bolvormig wastablet. Daar Grüne Welle Vertriebs van mening was dat dit product inbreuk maakte op het ingeschreven gemeenschapsmodel voor bolvormige wastabletten en zij door de houder van dit model ertoe was gemachtigd alle met dit model verbonden rechten in eigen naam uit te oefenen, heeft zij Thomas Philipps aangemaand tot staking van de distributie en een schadevordering ingesteld.

Het Oberlandesgericht Düsseldorf (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Noordrijn-Westfalen, Düsseldorf, Duitsland), waarbij de zaak aanhangig was, vroeg zich ten eerste af of de vordering van Grüne Welle Vertriebs ontvankelijk was hoewel zij niet in het register was ingeschreven als licentiehoudster en, ten tweede, of deze onderneming vergoeding van haar eigen schade kon vorderen.

In het kader van een prejudiciële verwijzing verklaart het Hof ten eerste voor recht dat artikel 33, lid 2, eerste volzin, van verordening nr. 6/2002 aldus moet worden uitgelegd dat de

licentiehouder een vordering kan instellen wegens inbreuk op het ingeschreven gemeenschapsmodel waarop de licentie betrekking heeft, hoewel deze licentie niet in het register van gemeenschapsmodellen is ingeschreven. Ten tweede moet artikel 32, lid 3, van verordening nr. 6/2002 aldus worden uitgelegd dat de licentiehouder in het kader van een door hem overeenkomstig deze bepaling ingestelde vordering wegens inbreuk op een gemeenschapsmodel vergoeding van zijn eigen schade kan vorderen.

In de eerste plaats stelt het Hof vast dat artikel 33, leden 2 en 3, van verordening nr. 6/2002 ertoe strekt de tegenwerpelijke te regelen van de in de artikelen 28, 29 en 32 van deze verordening bedoelde rechtshandelingen jegens derden die rechten op het ingeschreven gemeenschapsmodel hebben of kunnen hebben.

Vervolgens bevatten alle artikelen van titel III van verordening nr. 6/2002, met als opschrift „Gemeenschapsmodellen als vermogensbestanddelen“, waaronder artikel 33, regels inzake gemeenschapsmodellen als vermogensbestanddelen. Dit geldt voor de artikelen 28, 29 en 32 van deze verordening, die zien op handelingen die gemeen hebben dat zij tot doel of gevolg hebben dat een recht op het model wordt gevestigd of overgaat.

Ten slotte wordt in artikel 32, lid 3, eerste volzin, van verordening nr. 6/2002 als enige voorwaarde voor het recht van de licentiehouder om een vordering wegens inbreuk op een gemeenschapsmodel in te stellen, onverminderd het bepaalde in de licentieovereenkomst, de toestemming van de houder van dat model gesteld.

Voorts wordt volgens artikel 32, lid 5, van verordening nr. 6/2002 de licentie in het register ingeschreven op verzoek van een van de partijen. Dit artikel bevat echter – evenmin als artikel 29 van deze verordening – geen bepaling die analoog is aan die van artikel 28, onder b), van deze verordening, volgens hetwelk „[z]olang de overgang niet in het register is ingeschreven, [...] de rechtverkrijgende zich niet op de uit de inschrijving van het gemeenschapsmodel voortvloeiende rechten [mag] beroepen“.

Artikel 28, onder b), van verordening nr. 6/2002 zou overigens geen nut hebben indien artikel 33, lid 2, van deze verordening aldus zou moeten worden uitgelegd dat het belet dat alle in de artikelen 28, 29 en 32 van deze verordening bedoelde rechtshandelingen jegens alle derden werking hebben zolang deze handelingen niet in het register zijn ingeschreven.

Bovendien strekt de niet-tegenwerpelijke aan derden van de in de artikelen 28, 29 en 32 van deze verordening bedoelde rechtshandelingen die niet in het register zijn ingeschreven, tot bescherming van diegene die rechten op een gemeenschapsmodel als vermogensbestanddeel heeft of kan hebben. Daaruit volgt dat artikel 33, lid 2, eerste volzin, van deze verordening niet van toepassing is op een situatie als in het hoofdgeding, waarin de licentiehouder een derde ten laste legt, door inbreuk op het model te maken de door het gemeenschapsmodel verleende rechten te hebben geschonden.

In de tweede plaats merkt het Hof op dat artikel 32, leden 3 en 4, van verordening nr. 6/2002 voor de houder van een licentie op een gemeenschapsmodel een systeem van rechtsmiddelen invoert die deze kan aanwenden tegen degene die op dat gemeenschapsmodel inbreuk maakt. Op grond van deze bepalingen kan de licentiehouder ofwel rechtstreeks ageren, door een vordering wegens inbreuk in te stellen met de toestemming van de houder van het model, of, in geval van een uitsluitende licentie, na aanmaning van deze houder indien deze niet zelf binnen een redelijke termijn een vordering wegens inbreuk instelt, ofwel interveniëren in de vordering

wegens inbreuk die de modelhouder heeft ingesteld. Dit laatste rechtsmiddel is het enige waarover de houder van een niet-uitsluitende licentie beschikt wanneer hij van de modelhouder niet de toestemming heeft gekregen om zelf alleen een vordering in te stellen.

Ook al kan de licentiehouder vergoeding van zijn eigen schade vorderen door te interveniëren in de vordering wegens inbreuk die de houder van het gemeenschapsmodel heeft ingesteld, belet niets hem om ook vergoeding van zijn eigen schade te vorderen wanneer hij zelf de vordering wegens inbreuk instelt met toestemming van de houder van het gemeenschapsmodel of, wanneer hij houder van een uitsluitende licentie is, zonder diens toestemming ingeval deze houder na aanmaning stilzit.

Het systeem van rechtsmiddelen waarover de licentiehouder beschikt, zou trouwens een gebrek aan coherentie vertonen indien de licentiehouder zijn eigen belangen alleen zou kunnen verdedigen door te interveniëren in de door de houder van het gemeenschapsmodel ingestelde vordering, hoewel hij alleen rechtstreeks kan ageren met toestemming van die houder, en zelfs zonder diens toestemming in geval van een uitsluitende licentie, om hun gemeenschappelijke belangen te verdedigen.

III. Procedure en geschillen

1. Inschrijvingsaanvraag en -procedure – Referentiedatum voor het onderzoek

- [Arrest van 16 februari 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group \(Thermosifons voor verwarmingsradiatoren\) \(T-828/14 en T-829/14, EU:T:2017:87\)](#)

Antrax It Srl was krachtens verordening nr. 6/2002 houdster van twee bij het EUIPO ingeschreven gemeenschapsmodellen, die thermosifons weergeven. De vorderingen tot nietigverklaring die werden ingesteld door de rechtsvoorgangster van Vasco Group NV, werden door de nietigheidsafdeling toegewezen. De kamer van beroep heeft die beslissing vernietigd wegens ontoereikende motivering en heeft de litigieuze modellen nietig verklaard op grond dat zij geen eigen karakter hadden.

Het Gerecht, waarbij beroep tegen deze eerste beslissing van de kamer van beroep werd ingesteld, heeft die beslissing vernietigd op grond dat de kwestie van de verzadiging van de stand van de techniek ontoereikend was gemotiveerd⁴⁶. De zaken werden vervolgens terugverwezen naar de kamer van beroep, die de litigieuze modellen opnieuw nietig heeft verklaard.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de nieuwe beslissingen van de kamer van beroep en verschaft opheldering over de datum waarop het eigen karakter van een model moet worden onderzocht en moet worden vastgesteld of er eventueel sprake is van een verzadiging van de stand van de techniek in de zin van artikel 6, lid 1, van verordening nr. 6/2002. Verzoekster voerde aan dat de kamer van beroep zich had vergist ten aanzien van het tijdstip van de beoordeling van de verzadiging van de stand van de techniek, doordat zij zich had gebaseerd op de datum van uitspraak van de bestreden beslissingen, terwijl voor die beoordeling het tijdstip van de aanvraag tot inschrijving van de litigieuze modellen in aanmerking diende te worden genomen.

Dienaangaande merkt het Gerecht op dat overeenkomstig artikel 6, lid 1, van verordening nr. 6/2002 dient te worden uitgegaan van de datum van indiening van de aanvraag tot inschrijving van een model om te onderzoeken of het litigieuze model een eigen karakter heeft en of er eventueel sprake is van een verzadiging van de stand van de techniek. Bijgevolg oordeelt het dat de kamer van beroep blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting wettende datum betreft waarop het eventuele bestaan van een verzadiging van de stand van de techniek dient te worden beoordeeld. Het Gerecht stelt echter vast dat die beoordelingsfout niet tot de vernietiging van de bestreden beslissingen kan leiden.

⁴⁶ Arrest van 13 november 2012, [Antrax It/BHIM – THC \(Verwarmingsradiatoren\)](#) (T-83/11 en T-84/11, EU:T:2012:592), in dit themafiche uiteengezet in rubriek „I. 3. d. Eigen karakter – Mate van vrijheid van de ontwerper“, blz. 14.

2. Vordering tot nietigverklaring en nietigheidsprocedure

a) Ontvankelijkheid van de vordering tot nietigverklaring

- [Arrest van 17 mei 2018, Basil/EUIPO – Artex \(Fietsmanden\) \(T-760/16, EU:T:2018:277\)](#)

Basil BV was houdster van een gemeenschapsmodel dat fietsmanden weergeeft. ARTEX SpA heeft bij het EUIPO een vordering tot nietigverklaring van dit model ingesteld op grond dat het geen eigen karakter had. Basil voerde aan dat deze vordering tot nietigverklaring niet-ontvankelijk was omdat het EUIPO in een eerdere beslissing reeds een vordering tot nietigverklaring van het litigieuze model had afgewezen.

Het EUIPO heeft de vordering tot nietigverklaring ontvankelijk verklaard en het litigieuze model nietig verklaard.

Het Gerecht verwerpt het beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep. Met betrekking tot de ontvankelijkheid van een vordering tot nietigverklaring van een model ten aanzien waarvan het EUIPO een dergelijke vordering reeds in een eerdere beslissing heeft afgewezen, herinnert het Gerecht eraan dat krachtens artikel 52, lid 3, van verordening nr. 6/2002 een bij het EUIPO ingestelde vordering tot nietigverklaring niet-ontvankelijk is, als op een vordering met hetzelfde onderwerp en op dezelfde grond al door een rechtbank voor het gemeenschapsmodel aangaande dezelfde partijen een in kracht van gewijsde gegane beslissing is gegeven. Het Gerecht oordeelt dat deze bepalingen, aangezien zij alleen zien op beslissingen van rechtbanken voor het gemeenschapsmodel, niet van toepassing zijn op een beslissing van het Bureau.

In de eerste plaats volgt namelijk uit de bepalingen van artikel 80 van verordening nr. 6/2002 dat een rechtbank voor het gemeenschapsmodel een nationale rechterlijke instantie van een lidstaat is. Aldus is artikel 52, lid 3, van verordening nr. 6/2002 niet van toepassing wanneer het Bureau reeds uitspraak heeft gedaan, maar alleen wanneer een nationale rechterlijke instantie van een lidstaat dat heeft gedaan.

In de tweede plaats gelden de bepalingen van artikel 86, lid 5, van verordening nr. 6/2002, volgens welke een reconventionele vordering tot nietigverklaring van een ingeschreven gemeenschapsmodel niet mag worden ingesteld indien het Bureau reeds een beslissing heeft genomen die in kracht van gewijsde is gegaan en die hetzelfde voorwerp en dezelfde partijen betreft en op dezelfde gronden berust, niet met betrekking tot de procedures voor het Bureau en met name zijn kamers van beroep, maar met betrekking tot de procedures voor de rechtbanken voor het gemeenschapsmodel.

In de derde plaats is een analoge toepassing van artikel 52, lid 3, van verordening nr. 6/2002 op de gevallen waarin het Bureau reeds uitspraak heeft gedaan op een vordering tot nietigverklaring, uitgesloten. Het staat immers niet vast dat die bepaling een leemte bevat die onverenigbaar is met een algemeen rechtsbeginsel en die door een analoge toepassing kan worden opgevuld.

b) Voorwerp van de vordering tot nietigverklaring

- [Arrest van 27 april 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Doucheafvoergoot\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)⁴⁷

Dit arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet⁴⁸, heeft het Gerecht de gelegenheid geboden om de voorwaarden voor de bepaling van het voorwerp van een vordering tot nietigverklaring te preciseren.

Nadat de kamer van beroep van het EUIPO had vastgesteld dat het door de eerdere instanties onderzochte oudere model niet was opgenomen in de vordering tot nietigverklaring, heeft zij alleen de in deze vordering vermelde modellen in aanmerking genomen als ouder model. Zij heeft deze vordering afgewezen op grond dat het litigieuze model een eigen karakter had en dus a fortiori nieuw was.

In dat verband brengt het Gerecht in herinnering dat de oudere modellen bij het instellen van de vordering tot nietigverklaring moeten worden geïdentificeerd, omdat daarin het voorwerp van het geding wordt bepaald. De aan het EUIPO verleende beoordelingsbevoegdheid om rekening te houden met feiten en bewijzen die de partijen niet tijdig hebben aangevoerd, kan dus alleen van toepassing zijn op de feiten en het bewijsmateriaal, en niet op de vermelding en de reproductie van de oudere modellen. De inaanmerkingneming van aanvullende bewijzen kan immers weliswaar de feitelijke grenzen van de vordering tot nietigverklaring verruimen door boven op andere bewijzen betreffende de reeds aangevoerde oudere modellen te komen, maar kan niet de juridische grenzen van deze vordering uitbreiden, aangezien de omvang van deze vordering op de datum waarop deze was ingesteld definitief was vastgesteld door het aangevoerde oudere model te identificeren. Bijgevolg moeten alleen de in de vordering tot nietigverklaring geïdentificeerde oudere modellen worden onderzocht.

c) Omvang van het onderzoek van de vordering tot nietigverklaring

- [Arrest van 10 juni 2020, L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío \(Koppelingen voor voertuigen\) \(T-100/19, EU:T:2020:255\)](#)

In dit arrest verduidelijkt het Gerecht de omvang van het onderzoek dat het EUIPO dient te verrichten in het kader van een vordering tot nietigverklaring van een gemeenschapsmodel die is gebaseerd op artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002, en spreekt het zich uit over de omvang van de in dit verband op het EUIPO rustende motiveringsplicht.

Het Gerecht vernietigt de beslissing die de kamer van beroep van het EUIPO heeft genomen in de nietigheidsprocedure tussen L. Oliva Torras en Mecánica del Frío inzake het ingeschreven gemeenschapsmodel dat een koppeling weergeeft om koel- of klimaatregelingsapparatuur te verbinden met motorvoertuigen.

In de eerste plaats stelt het Gerecht vast dat artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002 de instanties van het EUIPO in het kader van het onderzoek van een vordering tot

⁴⁷ De tegen dit arrest ingestelde hogere voorziening is afgewezen bij beschikking van 16 december 2022, [Group Nivelles/EUIPO](#) (C-419/22 P, niet gepubliceerd).

⁴⁸ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil, rubriek „I. 3. e. Eigen karakter – Algemene indruk”, blz. 17.

nietigverklaring de bevoegdheid verleent om de naleving te toetsen van de in de artikelen 4 tot en met 9 van deze verordening vastgestelde essentiële voorwaarden voor bescherming als gemeenschapsmodel. Dienaangaande merkt het Gerecht op dat het om cumulatieve voorwaarden gaat, zodat de niet-naleving van een van die voorwaarden tot de nietigheid van het model in kwestie kan leiden. Deze bepalingen impliceren voorts de toepassing van andere juridische criteria. Bijgevolg oordeelt het Gerecht dat de bewoordingen van artikel 25, lid 1, onder b), van die verordening, gelezen in het licht van de context en de doelstellingen ervan, aldus moeten worden uitgelegd dat dit artikel niet noodzakelijkerwijs een onderzoek naar de naleving van alle voorwaarden van de artikelen 4 tot en met 9 van die verordening impliceert, maar, naargelang van de feiten, het bewijsmateriaal en de argumenten die door partijen zijn overgelegd, kan impliceren dat uitsluitend wordt onderzocht of één of een aantal van deze voorwaarden is nageleefd.

In de tweede plaats merkt het Gerecht op dat de kamer van beroep aan de hand van de door verzoekster ter ondersteuning van de vordering tot nietigverklaring aangevoerde elementen, feitelijk en rechtens, dient te bepalen van welke in de artikelen 4 tot en met 9 van verordening nr. 6/2002 gestelde voorwaarden de niet-naleving in casu wordt aangevoerd en welke voorwaarden door haar onderzocht moeten worden, in voorkomend geval rekening houdend met algemeen bekende feiten en rechtskwesties die door partijen niet zijn opgeworpen maar noodzakelijk zijn voor de toepassing van de relevante bepalingen. Het Gerecht komt dan ook tot de slotsom dat de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat verzoekster, doordat haar vordering tot nietigverklaring was gebaseerd op artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002, wilde aanvoeren dat het litigieuze model voldeed aan geen van de vereisten van de artikelen 5, 6, 8 en 9 van deze verordening.

In de derde plaats aanvaardt het Gerecht de grief waarmee verzoekster de kamer van beroep verwijt dat zij geen uitspraak heeft gedaan over de vraag of het litigieuze model betrekking had op een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel dat na verwerking ervan in dat voortbrengsel bij normaal gebruik van dit laatste zichtbaar bleef in de zin van artikel 4, leden 2 en 3, van verordening nr. 6/2002, terwijl deze vraag in de mededeling van 16 mei 2018⁴⁹ en in de daaropvolgende opmerkingen van partijen ter sprake was gekomen.

Dienaangaande stelt het Gerecht om te beginnen vast dat noch voor de partijen noch voor de Unierechter duidelijk uit de motivering van de bestreden beslissing viel af te leiden welke conclusies de kamer van beroep ten aanzien van de toepassing van dit artikel heeft getrokken. In het bijzonder preciseert het dat de argumenten die het EUIPO voor het eerst voor de Unierechter heeft aangevoerd, namelijk dat verzoekster niet had verzocht om toepassing van artikel 4, leden 2 en 3, van verordening nr. 6/2002, het motiveringsgebrek van de bestreden beslissing niet kunnen goedmaken.

Vervolgens merkt het Gerecht ten eerste op dat de vraag of artikel 4, leden 2 en 3, van verordening nr. 6/2002 in het onderhavige geval van toepassing was, in beginsel van wezenlijk belang kan zijn in het bestek van de bestreden beslissing, gelet op de mogelijke invloed ervan op de motivering en het dispositief van deze beslissing. Ten tweede blijkt volgens het Gerecht uit de bewoordingen van de mededeling van 16 mei 2018 dat de kamer van beroep in dat stadium van

⁴⁹ Mededeling van de kamer van beroep aan partijen, waarin werd vermeld dat het litigieuze model nietig moest worden verklaard wegens niet-naleving van de voorwaarden van artikel 4 van verordening nr. 6/2002.

de procedure heeft geoordeeld dat de beweringen van partijen en de ter ondersteuning van die beweringen overgelegde bewijzen aantoonde dat niet was voldaan aan de voorwaarden van artikel 4, leden 2 en 3, van verordening nr. 6/2002.

Dienaangaande komt het Gerecht tot de slotsom dat de kamer van beroep weliswaar niet kon worden geacht gebonden te zijn door haar mededeling van 16 mei 2018, maar dat zij niettemin naar behoren diende te motiveren waarom zij meende te moeten afwijken van de conclusies van deze mededeling, aangezien deze mededeling en de daaropvolgende opmerkingen van partijen deel uitmaakten van de context waarin zij de bestreden beslissing had genomen.

Het Gerecht benadrukt in het bijzonder dat het zich niet in de plaats van de kamer van beroep kan stellen bij het onderzoek van de door verzoekster aangevoerde argumenten, feiten en bewijzen; het stond aan de kamer van beroep om dit onderzoek te verrichten teneinde te bepalen of de toepassing van artikel 4, leden 2 en 3, van verordening nr. 6/2002 in het bij haar aanhangige geding aan de orde was. Gelet op een en ander vernietigt het Gerecht de bestreden beslissing. Het wijst evenwel de vordering van verzoekster tot herziening af op grond van de rechtspraak die voortvloeit uit het arrest Edwin.

d) Niet tijdig overgelegde bewijzen

- [Arrest van 10 november 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform \(Etiketten\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)⁵⁰

In dit arrest, waarvan het feitelijke en juridische kader hierboven is uiteengezet⁵¹, past het Gerecht op het gebied van gemeenschapsmodellen de beginselen inzake de ontvankelijkheid van niet tijdig overgelegde bewijzen toe.

Dienaangaande merkt het Gerecht op dat het EUIPO met betrekking tot de ontvankelijkheid van niet tijdig ingediende bewijzen over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt, aangezien het geen rekening hoeft te houden met bewijzen die de partijen niet tijdig hebben aangevoerd.⁵² Het Gerecht herinnert eraan dat, wanneer het EUIPO uitspraak moet doen in een nietigheidsprocedure, er gegronde redenen kunnen zijn om rekening te houden met niet tijdig overgelegde bewijzen wanneer die bewijzen relevant zijn voor de uitkomst van de vordering tot nietigverklaring, de omstandigheden er niet aan in de weg staan en die bewijzen worden overlegd teneinde binnen de gestelde termijn verstrekte bewijzen te vervolledigen.

In deze zaak is het Gerecht van oordeel dat de kamer van beroep haar beoordelingsbevoegdheid op passende wijze heeft uitgeoefend. De voor het eerst voor de kamer van beroep overgelegde bewijzen beoogden immers aan te tonen dat het oudere model openbaar was gemaakt. Bovendien vormen deze bewijzen een aanvulling op de bewijzen die reeds voor de nietigheidsafdeling waren overgelegd en die ontoereikend waren geacht als bewijs van de openbaarmaking. Bijgevolg waren deze bewijzen relevant voor de beslechting van het geding en konden zij de reeds overgelegde bewijzen rechtsgeldig vervolledigen.

⁵⁰ Zie ook rubriek „I. 3. a. Eigen karakter – Beoordelingscriteria”.

⁵¹ Zie voor het feitelijke en juridische kader van het geschil, rubriek „I. 3. e. Eigen karakter – Algemene indruk”, blz. 17.

⁵² Krachtens artikel 63, lid 2, van verordening nr. 6/2002.

Verder heeft de ontvankelijkverklaring van de betrokken bewijzen verzoeksters recht om te worden gehoord niet geschonden, aangezien zij opmerkingen ter zake heeft kunnen indienen voor de kamer van beroep.

e) Handhaving in gewijzigde vorm

- [Beschikking van 25 oktober 2021, 4B Company/EUIPO – Deenz \[Hanger \(juwelierswaar\)\] \(T-329/20, EU:T:2021:732\)](#)

A was houdster van een gemeenschapsmodel dat een hanger in de vorm van een hart weergaf met daarin het woord „pianegonda” gegraveerd. 4B Company Srl heeft bij het EUIPO een vordering tot nietigverklaring van dit model ingesteld, omdat in dit model gebruik werd gemaakt van een ouder onderscheidend teken. Deze vordering was gebaseerd op het gebruik van haar Uniewoordmerk PIANEGONDA, dat voor juwelierswaren is ingeschreven.

In het kader van de nietigheidsprocedure heeft A overeenkomstig artikel 25, lid 6, van verordening nr. 6/2002 een verzoek ingediend tot handhaving van het litigieuze model in gewijzigde vorm, te weten zonder de gravure van het woord dat overeenkomt met het woordmerk PIANEGONDA. 4B Company is opgekomen tegen de handhaving van het model in gewijzigde vorm, omdat het model volgens haar bij verwijdering van het merk zijn identiteit niet zou behouden. Dit model is vervolgens overgedragen aan Deenz Holding Ltd.

De nietigheidsafdeling van het EUIPO heeft het verzoek tot handhaving van het litigieuze model in gewijzigde vorm afgewezen en het litigieuze model in zijn geheel nietig verklaard. Daarop heeft Deenz Holding beroep ingesteld bij de kamer van beroep van het EUIPO, dat het litigieuze model nietig heeft verklaard voor zover daarin het woordmerk PIANEGONDA werd gebruikt, en het verzoek tot handhaving van dit model in gewijzigde vorm heeft toegewezen.

Het Gerecht verwerpt het beroep dat is ingesteld door de partij die verzoekt om nietigverklaring, omdat deze onderneming geen procesbelang heeft in de context van een verzoek tot handhaving van de inschrijving van het litigieuze model in gewijzigde vorm dat is ingediend na de nietigverklaring van dit model.

In de eerste plaats merkt het Gerecht om te beginnen op dat het ingevoerde stelsel van inschrijving van gemeenschapsmodellen berust op het beginsel dat alle aanvragen die aan de vormvereisten voldoen, in het register van gemeenschapsmodellen worden ingeschreven. Een ingeschreven gemeenschapsmodel kan pas na een vordering tot nietigverklaring nietig worden verklaard op verzoek van de houder van een teken. Een dergelijke vordering kan met name worden ingesteld indien van een ouder onderscheidend teken gebruik wordt gemaakt, zoals in casu een Uniewoordmerk waarvan de partij die verzoekt om nietigverklaring houdster is.

Vervolgens merkt het Gerecht op dat artikel 25, lid 6, van verordening nr. 6/2002 het mogelijk maakt om de inschrijving van een gemeenschapsmodel te handhaven door het onregelmatige element te verwijderen. Als alternatieve oplossing voor de nietigheid van het model in zijn geheel waarborgt deze mogelijkheid de evenredigheid van de sanctie. De handhaving van het litigieuze model beoogt immers zowel de belangen van de houder van dit model als die van de houder van het teken waarvan het gebruik tot de nietigverklaring heeft geleid te beschermen, aangezien zij een gedeeltelijke afstand vereist.

Ten slotte stelt het Gerecht vast dat de nietigheidsafdeling zich heeft uitgesproken over een vordering én een verzoek, respectievelijk de vordering tot nietigverklaring van de partij die verzoekt om nietigverklaring, die in casu is toegewezen, en het verzoek van de houder van het litigieuze model tot handhaving ervan in gewijzigde vorm, dat is afgewezen.

Het Gerecht is van oordeel dat dit tweede deel van de beslissing niet kan worden beschouwd als een beslissing waarbij bovengenoemde vordering wordt toegewezen.

Aangezien de kamer van beroep de partij die verzoekt om nietigverklaring in het gelijk heeft gesteld, kan haar beroep bij het Gerecht haar dus geen enkel voordeel opleveren.

In de tweede plaats oordeelt het Gerecht dat de partij die verzoekt om nietigverklaring evenmin vernietiging van de beslissing van de kamer van beroep kan vorderen voor zover daarbij het verzoek tot handhaving van het litigieuze model in gewijzigde vorm is toegewezen. Indien een dergelijke mogelijkheid werd aanvaard, zou dit er namelijk op neerkomen dat zij zich mag inmengen in het deel van de procedure dat betrekking heeft op het verzoek van de houder van het litigieuze model. Door schending van artikel 25, lid 6, van verordening nr. 6/2002 aan te voeren, terwijl haar vordering tot nietigverklaring was gebaseerd op artikel 25, lid 1, onder e), van deze verordening, beoogt die partij het voorwerp van haar vordering tot nietigverklaring en de ter ondersteuning daarvan aangevoerde gronden te wijzigen.

In de derde plaats kan het feit dat deze partij wenst dat het model in zijn geheel nietig wordt verklaard, geen bestaand en actueel belang bij vernietiging van de beslissing van de kamer van beroep opleveren. Bijgevolg oordeelt het Gerecht dat zij geen belang heeft bij vernietiging van deze beslissing.

3. Beroep bij de Unierechter – Omvang van de rechterlijke toetsing

- [Arrest van 18 oktober 2012, Neuman en Galdeano del Sel/Baena Grupo \(C-101/11 P en C-102/11 P, EU:C:2012:641\)](#)

Baena Grupo was houdster van een gemeenschapsmodel dat een zittende figuur weergeeft. Neuman en Galdeano del Sel hebben bij het EUIPO een vordering tot nietigverklaring van dit model ingesteld. Het EUIPO heeft het litigieuze model nietig verklaard op grond dat het geen eigen karakter had. In het kader van een beroep tot vernietiging heeft het Gerecht opgemerkt dat het litigieuze model bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk wekte dan het oudere merk en heeft het de beslissing van het EUIPO vernietigd.

In het kader van een hogere voorziening, waarin het EUIPO aanvoerde dat het Gerecht de grenzen van zijn toezicht had overschreden, wijst het Hof deze hogere voorziening en de door de andere partijen ingestelde hogere voorzieningen af en spreekt het zich uit over de omvang van de rechterlijke toetsing door het Gerecht.

Het Hof oordeelt dat, in het kader van een beroep tot vernietiging van een beslissing van het EUIPO, het Gerecht de rechtmatigheid van de beslissingen van de kamers van beroep van het Bureau volledig kan toetsen en daarbij, zo nodig, kan nagaan of deze kamers de feiten van het geding rechtens correct hebben gekwalificeerd, dan wel of de beoordeling van de aan deze kamers voorgelegde feitelijke elementen fouten vertoont. Wanneer het Gerecht de rechtmatigheid van een beslissing van een kamer van beroep van het Bureau moet beoordelen,

kan het immers niet gebonden zijn door een onjuiste beoordeling van de feiten door deze kamer, voor zover die beoordeling deel uitmaakt van de conclusies waarvan de rechtmatigheid voor het Gerecht wordt betwist.

Het Gerecht kan het Bureau evenwel een zekere beoordelingsvrijheid laten, met name wanneer dit laatste zeer technische beoordelingen dient te verrichten, en het kan zich, wat de omvang van zijn toezicht op de beslissingen van de kamer van beroep op het gebied van industriële modellen betreft, tot het onderzoek naar kennelijke beoordelingsfouten beperken.

LIJST VAN IN BESCHOUWING GENOMEN BESLISSINGEN VAN HET HOF EN HET GERECHT [IN CHRONOLOGISCHE VOLGORDE]

Hof van Justitie

Arrest van 2 juli 2009, FEIA (C-32/08, EU:C:2009:418).....	blz. 39
Arrest van 20 oktober 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, EU:C:2011:679).....	blz. 12
Arrest van 16 februari 2012, Celaya Emparanza y Galdos International (C-488/10, EU:C:2012:88).....	blz. 40
Arrest van 18 oktober 2012, Neuman en Galdeano del Sel/Baena Grupo (C-101/11 P en C-102/11 P, EU:C:2012:641).....	blz. 50
Arrest van 13 februari 2014, H. Gautzsch Großhandel (C-479/12, EU:C:2014:75).....	blz. 18
Arrest van 19 juni 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013).....	blz. 7
Arrest van 22 juni 2016, Thomas Philipps (C-419/15, EU:C:2016:468).....	blz. 41
Arrest van 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions en EUIPO/Group Nivelles (C-361/15 P en C-405/15 P, EU:C:2017:720).....	blz. 4, 6 en 19
Arrest van 20 december 2017, Acacia en D'Amato (C-397/16 en C-435/16, EU:C:2017:992).....	blz. 28
Arrest van 8 maart 2018, DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172).....	blz. 29
Arrest van 5 juli 2018, Mast-Jägermeister/EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534).....	blz. 3
Arrest van 28 oktober 2021, Ferrari (C-123/20, EU:C:2021:889).....	blz. 26

GERECHT

Arrest van 18 maart 2010, Grupo Promer Mon Graphic/BHIM – PepsiCo (Weergave van cirkelvormige reclamedrager) (T-9/07, EU:T:2010:96).....	blz. 33
Arrest van 12 mei 2010, Beifa Group/BHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Schrijfinstrument) (T-148/08, EU:T:2010:190).....	blz. 35
Arrest van 22 juni 2010, Shenzhen Taiden/BHIM – Bosch Security Systems (Communicatieapparatuur) (T-153/08, EU:T:2010:248).....	blz. 10 en 13
Arrest van 14 juni 2011, Sphere Time/BHIM – Punch (Horloge aan een halslint) (T-68/10, EU:T:2011:269).....	blz. 13, 17 en 24
Arrest van 13 november 2012, Antrax It/BHIM – THC (Verwarmingsradiatoren) (T-83/11 en T-84/11, EU:T:2012:592).....	blz. 14
Arrest van 6 juni 2013, Kastenzholz/BHIM – Qwatchme (Horlogewijzerplaten) (T-68/11, EU:T:2013:298).....	blz. 7
Arrest van 23 oktober 2013, Viejo Valle/BHIM – Établissements Coquet (Gegroefd kopje en schotelkje en gegroefd diep bord) (T-566/11 en T-567/11, EU:T:2013:549).....	blz. 37

Arrest van 21 november 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/BHIM – Wenf International Advisers (Kurkentrekker) (T-337/12, EU:T:2013:601).....	blz. 8
Arrest van 9 september 2014, Biscuits Poult/BHIM – Banketbakkerij Merba (Koekje) (T-494/12, EU:T:2014:757).....	blz. 25
Arrest van 3 oktober 2014, Cezar/BHIM – Poli-Eco (Invoegstuk) (T-39/13, EU:T:2014:852).....	blz. 26
Arrest van 21 mei 2015, Senz Technologies/BHIM – Impliva (Paraplu's) (T-22/13 en T-23/13, EU:T:2015:310).....	blz. 20
Arrest van 10 september 2015, H&M Hennes & Mauritz/BHIM – Yves Saint Laurent (Handtassen) (T-525/13, EU:T:2015:617).....	blz. 15
Arrest van 16 februari 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Thermosifons voor verwarmingsradiatoren) (T-828/14 en T-829/14, EU:T:2017:87).....	blz. 44
Arrest van 13 juni 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can (Blikken) (T-9/15, EU:T:2017:386).....	blz. 5
Arrest van 27 februari 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet (Etui voor mobiele telefoon) (T-166/15, EU:T:2018:100).....	blz. 21
Arrest van 17 mei 2018, Basil/EUIPO – Artex (Fietsmanden) (T-760/16, EU:T:2018:277).....	blz. 45
Arrest van 6 juni 2019, Rietze/EUIPO – Volkswagen (Motorvoertuig VW Caddy) (T-192/18, EU:T:2019:379).....	blz. 23
Arrest van 6 juni 2019, Porsche/EUIPO – Autec (Motorvoertuigen) (T-209/18, EU:T:2019:377).....	blz. 16
Arrest van 13 juni 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix (Informatiebladhouder voor voertuigen) (T-74/18, EU:T:2019:417).....	blz. 13 en 20
Arrest van 24 september 2019, Piaggio & C./EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Bromfietsen) (T-219/18, EU:T:2019:681).....	blz. 36 en 37
Arrest van 10 juni 2020, L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío (Koppelingen voor voertuigen) (T-100/19, EU:T:2020:255).....	blz. 46
Arrest van 18 november 2020, Tinnus Enterprises/EUIPO – Mystic Products en Koopman International (Installaties voor vloestofvoorziening) (T-574/19, EU:T:2020:543).....	blz. 31
Arrest van 21 april 2021, Bibita Group/EUIPO – Benkomers (Drinkfles) (T-326/20, EU:T:2021:208).....	blz. 33
Arrest van 16 juni 2021, Davide Groppi/EUIPO – Viabizzuno (Tafellamp) (T-187/20, EU:T:2021:363).....	blz. 9 en 10
Arrest van 20 oktober 2021, JMS Sports/EUIPO – Inter-Vion (Spiraalvormig haarelastiekje) (T-823/19, EU:T:2021:718).....	blz. 23
Beschikking van 25 oktober 2021, 4B Company/EUIPO – Deenz [Hanger (Juwelierswaar)] (T-329/20, EU:T:2021:732).....	blz. 49
Arrest van 10 november 2021, Eternit/EUIPO – Eternit Österreich (Bouwpaneel) (T-193/20, EU:T:2021:782).....	blz. 11
Arrest van 10 november 2021, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Etiketten) (T-443/20, EU:T:2021:767).....	blz. 17 en 48
Arrest van 27 april 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Doucheafvoergoot) (T-327/20, EU:T:2022:263).....	blz. 18 en 46